ŽVEČKALNIK

GLASILO OŠ MILOJKE ŠTRUKELJ IN POŠ LEDINE

JUNIJ 2019

SANJE IMAJO MORSKI PRIDIH

Sanje imajo morski pridih,
da lahko obiščejo kraje,
ko ocean je tih.

Če se nam sanje dotaknejo lic,
postane svet poln bleščic.
In če so nam sanje všeč,
nam naslednji dan krasijo svet.

Ko pa nam sanje niso všeč,
galebi vzletijo
in sanje razveselijo.

Lana Metlikovec in Nina Marija Lojk, 4.c

MORSKA ŽELVICA

Morska želvica najlepša je žival,
stokrat lepša kot pav.

Za njo zaradi lepote ribe se podijo,
zaradi moči pa morski psi bežijo,
njeno pamet pa ceklo znanstveniki slavijo.

Ko morska želvica zaplava
in vse ribe premaga,
se nato v oklepu odpočije
ter algin sokec popije.

Matic Lisjak, 5.c

POLETJE

Prvi žarki prek neba,
morje se zalesketa
in nam veselja da –
pojdimo, pojdimo!

Morje zdaj zavalovi,
kopat se pojdimo mi,
lep kotiček najdemo si
in zaspimo en, dva, tri –
pojdimo, pojdimo!

Valovi vztrajno butajo
ob peščeno to plažo,
mi pa le vztrajamo,
plavamo neomajno –
pojdimo, pojdimo!

Maša Šavli, 5.c

SPET USPEŠNI NA MALIH SIVIH CELICAH

Pripravila: Boža Peršič, mentorica MSC

V šolski knjižnici potekajo že več kot 20 let tudi priprave na televizijski kviz Male sive celice. Z najbolj radovednimi, razgledanimi in zagnanimi se vsako leto po intenzivnih pripravah preizkusimo najprej na predtekmovanju za uvrstitev v studijsko tekmovanje MSC. V letošnjem šolskem letu smo se konec septembra pomerili s primorskimi predtekmovalci na OŠ Cerknica. Našo šolo so v dveh ekipah zastopali **Ema Modrijan, Maja Mamič, Samo Vrabec, Marko Berce, Filip Bizjak in Aleksandra Postolov**. Obe naši ekipi sta se odlično odrezali. **Maja, Marko in Aleksandra** so se z izjemnim drugim najboljšim testom na predtekmovanju uvrstili v ožji izbor, kjer se pomerijo najboljši. Z vsemi pravilnimi odgovori na ustnem delu so se uvrstili na televizijski kviz, kamor se iz vse Slovenije uvrsti samo 32 ekip. V studijsko tekmovanje se uvrščamo skoraj vsako drugo leto. Uredniki in snovalci oddaje Male sive celice pravijo, da je naša šola stalnica v oddaji, ki promovira znanje. Naši tekmovalci pa vedno znova in znova dokazujejo, da veliko vedo in znajo.

Pot do nastopa na televiziji 18. decembra 2018, ko so se Maja, Marko in Aleksandra v Ljubljani pomerili z ekipo OŠ Novo mesto Center, ni bila lahka. Za nami so bile številne priprave, različne naloge in vprašanja, vaje s črkami in soglasniki ter trening v labirintu, ki še zdaleč ni enostaven! Toda spremljal, spodbujal in pomagal jim je cel avtobus sošolcev. Za to oddajo smo pripravili tudi kratko predstavitev naše šole in Nove Gorice. Kljub težkim vprašanjem in zahtevnim nalogam je Maji, Marku in Aleksandri uspelo zmagati in se uvrstiti v nadaljnje tekmovanje med 16 najboljšimi ekipami. Po napornem snemanju smo se sprehodili po praznično okrašeni decembrski Ljubljani.

Po intenzivnih pripravah nas je spomladi, 5. marca 2019, čakala druga preizkušnja z OŠ Dušana Flisa Hoče. Naši malosivoceličarji so se suvereno soočili s sotekmovalci in ponovno pokazali veliko znanja. Spretno so izpeljali labirint in se uvrstili v nadaljnje tekmovanje 8 zmagovalnih ekip iz drugega kroga letošnjih Malih sivih celic.

19. marca 2019 smo se v četrtfinalu pomerili z ekipo OŠ Božidarja Jakca iz Ljubljane. Maja, Marko in Aleksandra so spet dokazali, da veliko vedo in znajo. Hitro in uspešno so se prebili tudi skozi labirint. Kljub pogumnemu in suverenemu nastopu pred kamerami nam je na koncu zmanjkalo nekaj točk za uvrstitev v nadaljnji krog. Za to oddajo smo posneli tudi vlog, v katerem smo se predstavili in prikazali, kako potekajo naše priprave.

Z vsemi letošnjimi tekmovalci smo se 17. maja 2019 ponovno srečali v studiu TV Slovenija in v sproščenem in povezovalnem vzdušju posneli zaključno oddajo Malih sivih celic.

Vsi posnetki oddaj so dostopni na spletni strani : https://otroski.rtvslo.si/male-sive-celice/

Izjemno smo zadovoljni in ponosni, da se je Maji Mamič, Marku Bercetu in Aleksandri Postolov uspelo uvrstiti med 8 najboljših ekip – šol v letošnjih Malih sivih celicah.

Ob tej priložnosti se letos zahvaljujemo za spremljanje in spodbudo ravnatelju Janezu Kobetu in učiteljici Katjuši Batič. Še posebej se zahvaljujemo učiteljici Ireni Štrancar, ki nam je vsa leta pomagala in nas spremljala na snemanja. Kljub temu, da se bo poslovila od šolskega katedra in bo jeseni podaljšala počitnice, upamo, da se nam bo še kdaj pridružila na Malih sivih celicah.

OŠ MILOJKE
ŠTRUKELJ
NOVA GORICA
MAJA
ALEKSANDRA
MARKO

Maja
Aleksandra
Marko
OŠ MILOJKE ŠTRUKELJ NOVA GORICA

MALE SIVE CELICE
OŠ Milojke Štrukelj
Nova Gorica
Aleksandra
Maja
Marko

NARAVOSLOVNE DELAVNICE OB BAJERJU V BOROVEM GOZDIČKU V NOVI GORICI

Učenci devetih razredov smo se ob svetovnem dnevu voda udeležili naravoslovnih delavnic ob bajerju v Borovem gozdičku. Izobraževalni dogodek sta organizirala Zavod Revivo in MONG.

V akvariju smo si ogledali ulovljene predstavnike ribjih vrst, ki živijo v bajerju. Odkrili so tudi gojenega krapa, zlato ribico in babuško ali srebrnega kreslja, ki so bile v bajer zanesene. Ljudje se gojenja organizmov naveličajo ali pa iz kakšnega drugega razloga vrsto vnesejo v domače okolje, kar je zelo škodljivo in kaznivo dejanje. Zelo škodljiva je navada hranjenja rib s kruhom, ki ne vsebuje potrebnih vitaminov in mineralov. Site ribe ne iščejo svoje hrane, zato lahko zbolijo in poginejo. Ostanek kruha se potopi na dno, začne gniti, pojavlja se rast alg, v ozračje pa se širi smrad.

Seznanili smo se tudi z ekologijo kačjih pastirjev, opremo za vzorčenje dvoživk in plazilcev, določevalnimi znaki oglašanja in petja ptic in spoznali splošne lastnosti vodnih in obvodnih rastlin v in ob bajerju.

Učenci 9. a, 9. b in 9. c

PROJEKT ERASMUS+ V ŠOLSKEM LETU 2018/19

Že drugo leto je naša šola vključena v triletni projekt Erasmus+ »Jaz in Ti v Družbi« (M_eY_{ou} Society). Kot koordinatorji sodelujemo še s partnerskima šolama Colegio Villa Fátima iz Burriane v Španiji in PS »Elisaveta Bagriana« iz Slivna v Bolgariji.

Projekt vključuje učence stare od 11 do 15 let in strokovne delavce šol. Zajema pripravo triletnega programa delavnic za razredne ure z naslovom »Več kot spričevalo«. Lanskoletna tema je bila »Kdo sem jaz«, letošnja je »Jaz in Ti«, naslednje leto pa »Jaz in Družba«. Program je namenjen šolam, ki želijo načrtno izvajati aktivnosti za dvig samopodobe s ciljem zmanjšanja medvrstniškega nasilja.

V oktobru so nas obiskali zaposleni španske in bolgarske šole. Na kratkoročnem skupnem dogodku smo se usposabljali za izvajanje delavnic za učence na temo »Jaz in Ti«.

Po srečanju sta razredničarki Majda Šuligoj in Tanja Kogoj izvajali delavnice na razrednih urah.

Delavke šolske svetovalne službe so v februarju izvedle izobraževanje za izvajanje delavnic iz prvega dela programa Več kot spričevalo na temo »Kdo sem jaz« za razrednike 6. razreda, saj naj bi ta program postal del šolskega kurikula. Izobraževanja so se udeležile tudi učiteljice z okoliških šol.

V tednu od 25. do 29. marca smo gostili učence in učitelje partnerskih šoli iz Španije in Bolgarije. Naši učenci so se bolje spoznali z učenci iz Španije in Bolgarije, s katerimi si tudi dopisujejo, jim predstavili šolo, Novo Gorico, Slovenijo in naše navade ter jih gostili doma. Potekale so razne delavnice, v katerih so učenci razmišljali o varnosti na spletu ter kako ustvarjati pozitivno okolje na spletu. Slogan tedna se je glasil »Varen Jaz, varen Ti, safe.(v)si.«

Prvi dan so goste pred šolo sprejeli predstavniki šolskega parlamenta z vodjo šolskega parlamenta, učiteljico Mirjam Florijančič, ter učenci 7. b in 7. c oddelka z razredničarkama, učiteljico Tanjo Kogoj in učiteljico Majdo Šuligoj.

Po spoznavnih delavnicah in delavnici o Varnost v spletu z uporabo sodobne tehnologije je sledila prireditev v športni dvorani "Varen Jaz, varen Ti, safe.(v)si", ki sta jo popestrila znana slovenska reparja Murat&Jose. Na prireditvi smo lahko prisluhnili pesmi Naša šola, ki jo je avtorica Nika Kodrič zapela s šolskim zborčkom. Besedilo pesmi je napisala Alja Furlan.

V torek je potekal tehniški dan za sedmošolce. Skupaj z gosti so si ogledali lepote Škocjanskega zatoka, Luko Koper in najlepše slovensko obmorsko mesto Piran.

V sredo so potekale delavnice Zasvojenost s sodobnimi tehnologijami Safe.si. Učenci so spoznali razliko med prekomerno rabo interneta in zasvojenostjo z mobilnimi telefoni, družabnimi omrežji in video igrami. Naučili so se prepoznati znake zasvojenosti, izvedeli so, kako preprečiti zasvojenost in kako ravnati, ko se zasvojenost pojavi.

V četrtek so se učenci odpravili z vlakom na Bled, kar je bilo posebno doživetje. Sledil je pohod okrog jezera in drsanje, v sklopu športnega dne, ter vožnja s pletno do slikovitega otočka na Blejskem jezeru.

Zaključni dan je bil namenjen delavnici, na kateri so učenci pripravili načrt aktivnosti, ki jih bodo izvedli na lastni šoli, da bi povečali ozaveščenost sošolcev o varni rabi interneta.

Teden je bil bogat in zanimiv. Gostom je bila naša gostoljubnost všeč. Všeč jim je bila čistoča našega mesta in delavnice, ki smo jih organizirali. Naši učenci pa so bili zadovoljni, da so sodelovali na tem srečanju in spoznali nove prijatelje.

V mesecu maju so zaposleni naše šole obiskali šolo v Bolgariji, kjer so si ogledali aktivnosti v okviru programa »Šola za starše«. Istočasno je potekal tudi projektni sestanek, na katerem so vodje projekta vseh partnerskih šol pregledali aktivnosti, ki jih bo potrebno opraviti v nadaljevanju ter se že začeli pripravljati na zapis zaključnega poročila.

V letošnjem šolskem letu so bile uspešno izpeljane vse načrtovane aktivnosti, kar je potrdil tudi odgovor nacionalne agencije Cmepius na vmesno poročilo.

Šolski projektni tim Erasmus+

ŽE TRINAJSTO LETO RASTEMO TUDI S KNJIGO

Pripravila: Boža Peršič, koordinatorica projekta Rastem s knjigo

V mesec oktober, mednarodni mesec šolskih knjižnic, in teden otroka smo tudi letos umestili projekt RASTEM S KNJIGO, ki je namenjen slovenskim sedmošolcem, da podrobneje spoznajo tako svojo šolsko knjižnico kot najbližjo splošno knjižnico – Goriško knjižnico Franceta Bevka – in prejmejo izbrano slovensko leposlovno knjigo. Na ta obisk smo se najprej pripravili z vsakim oddelkom v šolski knjižnici in naravoslovni učilnici v okviru medpredmetne povezave z naravoslovjem, saj smo ob tej priložnosti spomnili tudi na pravila citiranja in navajanja virov pri pisanju raznih prispevkov, referatov in seminarskih nalog, ki jih pri tem predmetu pripravljajo. Za to sodelovanje se posebej zahvaljujemo učiteljici Martini Bratuž. Ponovili smo tudi postavitve različnega knjižničnega gradiva v šolski knjižnici in jih primerjali s postavitvami v splošni knjižnici. Sedmošolcem je bilo predstavljeno tudi iskanje gradiva po COBISS+ v bazi Goriške knjižnice Franceta Bevka.

Knjižničarke v Bevkovi knjižnici so sedmošolcem podrobno in natančno predstavile, kaj vse jim ponuja splošna knjižnica za njihovo šolsko delo in prosti čas. Obiskali smo tudi mojstrovalnico s 3D tiskalniki. Vsi sedmošolci so prejeli knjižno darilo, slovensko izvirno leposlovje, delo Nataše Konc Lorenzutti AVTOBUS OB TREH, kar so pri slovenščini prebrali v okviru domačega branja.

THE WORLD SCHOLAR'S CUP

2. in 3. februarja 2019 se je v Ljubljani odvijalo mednarodno tekmovanje *The World Scholar's Cup* (Svetovni pokal znanja). Tekmovalci smo se pomerili v štirih disciplinah; imeli smo debato, pisali smo esej, reševali *scholar's challange* (individualni kviz) in *scholar's bowl* (skupinski kviz) na temo glasbe in umetnosti, literature, zgodovine, znanosti, ugank dandanašnjega sveta in še marsičesa. Pri pisanju eseja smo morali razmišljati izven okvirjev in naše ideje spraviti na papir. Kljub temu, da smo tekmovalci imeli različne naslove in teme, o katerih smo pisali, smo lahko na začetku sodelovali in si pomagali, nato smo imeli eno uro časa, da smo napisali čim bolj kreativen, zanimiv, izviren esej. Pri debati smo se najprej 15 minut pripravljali na štiri minutni govor. V teh štirih minutah smo morali prepričati sodnika z našimi argumenti, primeri in dejstvi. Vanjo smo lahko vključili tudi citate znanih ljudi, kot so Albert Einstein, Nelson Mandela, Neil Armstrong in mnogi drugi. Po končani debati je sodnik razglasil zmagovalno ekipo. Pri individualnem kvizu smo imeli 120 vprašanj, na katere smo imeli 1 uro časa da odgovorimo. Vprašanja so se navezovala na zgoraj naštete teme. Skupinski kviz je potekal tako, da so se na tabli pojavila vprašanja, ki so se prav tako navezovala na zgoraj naštete tematike. Imeli smo 15 sekund časa da smo na njih odgovorili. Izbirali smo med odgovori A, B, C, D in E. Skupinski kviz je bil seveda lažji, saj smo med seboj lahko sodelovali.

Tekmovanje je vključevalo tudi *Talent Show* (šov talentov) oz. - kot ga ustvarjalec WSC tekmovanja rad imenuje - *Untalent Show* (šov netalentov). Nastopilo je veliko udeležencev tekmovanja. Tam so pokazali svoje pevske, plesne in druge (ne)sposobnosti.

Tekmovanje se je zaključilo s podelitvijo medalj in pokalov, ki smo vsi napeto čakali in se tudi uvrstili naprej na Global round (svetovno tekmovanje) v Pekingu na Kitajskem. Tekmovanje že težko pričakujemo, se ga nadvse izmerno veselimo in vneto pripravljamo.

Tekmovanje je koristilo vsakomur od tekmovalcev, saj nam je odprlo pogled, razširilo znanje ter omogočilo spoznavanje novih, drugačnih ljudi. Počutili smo se kot skupnost, kot del nečesa neverjetnega.

Meri Makovec in Sanja Ferfolja, 9. r

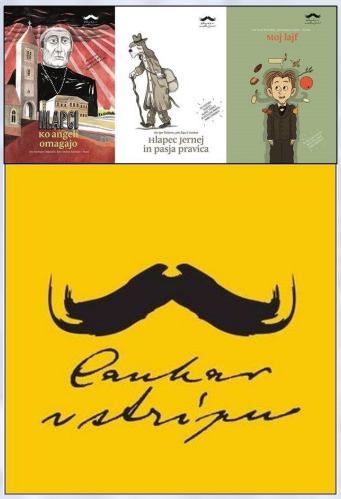

fotografije: Danijela Manoilov, mentorica

SLOVENSKI KULTURNI PRAZNIK 8. FEBRUAR 2019

Pripravila: Alenka Čelik, učiteljica

Tako kot smo lani s slovenskim kulturnim praznikom slavnostno vstopili v Cankarjevo leto, posvečeno 100-letnici smrti velikega pisatelja, ga letos zaključujemo. Minulo leto je ponudilo številne kulturne priložnosti, ki so omogočile dojemanje umetnikove pronicljive daljnovidnosti in razumevanje časa, ki ga tudi danes živimo.

Tako kot za večino klasikov nacionalne literature tudi za Cankarja velja, da o njem vsi vse vemo ali vsaj mislimo, da vemo, zares pa ga bere komajda kdo. V nekem smislu je Cankar, kot se to pogosto zgodi z velikimi duhovi, žrtev svoje lastne veličine in stvaritev. A Cankar je nesporno avtor enega najobsežnejših opusov slovenske književnosti, v kolektivnem spominu zapisan kot reven vrhniški otrok kmečko-obrtniških staršev. Otrok, ki je lačen materi pokradel suhe hruške, ki si je za nepričakovan denar, namesto da bi ga prinesel domov, kupil mastne dateljne in jih potem izpljunil, ker je bil njihov okus tako tuj, ki je častil učenost enajste šole pod mostom, prva izkušnja s šolo pa je bila grenka polomija s preštevanjem pomaranč. Bičale so ga stotere socialne in druge krivice ter prepojenost z neskončnim občutkom krivde do matere, ki se je večinoma sama prebijala skozi revščino in se žrtvovala za svojih dvanajst otrok, najbolj seveda za Ivana; od tod njena skoraj svetniška podoba, ki prežema vse Cankarjevo doživljanje rane mladosti v avtobiografskih črticah in povestih.

Upodobitev izkustvenega sveta otroka s prvinami, ki so zaznamovale Cankarjevo zgodnje otroštvo, predstavlja njegovo prvotno besedilo življenja, ki ga je vseskozi nosil s sabo in z njim prepojil skorajda vsa svoja dela, čeprav ga je kasneje presegel in postal prvi slovenski pisatelj, ki se je preživljal s pisanjem. Cankar nam med vrsticami govori, da tisto, kar doživiš v otroštvu, ostane in je vsem očitno, čeprav v svoji odrasli dobi lahko vzpostaviš distanco do doživljajev, a te usodno določi in oblikuje in tega ne moreš izbrisati. Zlasti, če je otroško obdobje polno pomanjkanja, socialnih krivic in zapletenih družinskih odnosov.

V spominskih besedilih ni le obudil otroštva, ampak ga je kot odrasel človek za nazaj razložil ter moralno in etično ovrednotil. To mladost podoživi odrasli Cankar v Mojem življenju kot obdobje trpljenja, krivic in lastne moralne krivde na eni strani, na drugi pa kot obdobje nedolžnosti in čarobnosti za vedno izgubljene mladosti. Oboje pa prefinjeno zmehča z ironijo in humorjem ne le do okolice in ljudi, ampak tudi do samega sebe.

Ena izmed temeljnih značilnosti Cankarjeve literature je namreč odprtost za "tujca", za tujost bližnjega in tujost, ki jo velikokrat občuti v družbi posameznik, ki se s samoniklo tujostjo upre družbeni samoumevnosti – nekomformistično se upre kakršnemu koli ustaljenemu hlapčevanju. Drža poguma, sposobnost mišljenja v niansah, pripravljenost na presenečenja in protislovja, so Cankarjeva značilnost, ki večkrat vzbuja odpor in silovito reakcijo v neposrednem okolju, ta pa razkriva tudi usodnejši odpor do tujosti širših in globljih ravni v nazorsko siromašni skupnosti. Posvečanje energije sterilnemu poenotenju kolektivnih sodb namesto plodovitemu trku raznolikih mnenj je tuje vsemu, kar predstavlja Cankar, ki je zadušljivim vzorcem namešal protistrup s preseganjem ozemeljskih in duhovnih meja.

Za tak pogled je potreben pogum – to je vrlina le, kadar predvideva neko obliko nesebičnosti, upor proti zlu, altruizem in širokosrčnost, ki nam omogoča, da se borimo tudi za druge vrednote. Treba je imeti trden duh in mehko srce.

Svet se nam zdi nepravičen, zgodbe o junaštvih prinašajo v človeška življenja slutnjo o tem, da pravica vendarle obstaja. Zgodbe premagajo strah in povečajo srce. Moč ni le to, kar je videti na prvi pogled. Volja, pogum, zdrava trma in odločnost, razmišljanje s svojo glavo, občutek za pravičnost so lastnosti posameznikov, ki so s svojimi dejanji spremenili tok zgodovine ali pa so bila njihova dejanja vsaj inspiracija za spremembe, ki so se zgodile mnogo pozneje. A pogum je prav tako nalezljiv kot strah, zato se lahko hitro prenese na skupnost; če ga je le dovolj.

Vadimo torej pogum vsak dan. Zglede imamo v naši kulturi. Naše življenje se zmanjša ali poveča glede na to, kako pogumni smo.

Vse te pripovedi, literarni liki, odnosi ...a kar je pri zgodbi najpomembnejše, je EMPATIJA. Ni vedno bistveno sporočilo, ampak zmožnost, da bralec iz kateregakoli dela sveta, kulture ali jezika, ki imajo povsem različne značilnosti, občuti empatijo do likov, ne da bi jih poznal; da se bralec lahko postavi v njihovo kožo in občuti.

To je tisto, kar potrebuje vsak človek in kar najbolj potrebuje današnji svet: empatijo do sočloveka, ki je zmožna presegati meje in kulture.

Tudi mi smo strnili Cankarjevo leto na način, ki bi mu verjetno ugajal – prisluhnili bomo tujcem v besedi naše kulture, s katero dopolnjujejo svojo.

Priseljenci, ki obiskujejo našo šolo, so tako uprizorilio najprej Cankarjeve črtice **Prvič v šolo, Pehar suhih hrušk, Bobi, Desetica, Skodelica kave**

Iz Cankarjevega leta prehajamo v Vodnikovo leto, saj je januarja minilo 200 let od smrti. velikega preporodovca, člana Zoisove razsvetljenske druščine, ki je slavila moč razuma in izobraženosti. Valentin Vodnik je bil zagnan, goreč ljubitelj slovenske besede in kulture, buditelj, časnikar, pratikar, basnopisec, slovničar, prevajalec, duhovnik in predvsem pesnik, ki je skromno sodil o vrednosti svojih pesmi, izdanih v eni prvih pesniških zbirk na Slovenskem Pesmi za pokušino, takole zgolj v pokušino bralcem, a nam je zapustil zdrav pogled na našo deželo in ljudi. Ko bi se ga le večkrat spomnili in udejanili njegove misli.

deklamacija Vodnikove pesmi **Dramilo**

In ker govorimo o kulturi, ne moremo, da ne bi omenili tudi 500-letnice smrti velikega umetnika in izumitelja Leonarda da Vincija. Bil je nesporni genij, a še veliko več: bil je poosebljenost univerzalnega uma, ki je želel razumeti celotno stvarstvo, vključno z našim mestom v njem.

.

Leonardova genialnost sloni na sposobnostih, ki jih lahko gojimo tudi sami, na primer nenasitni vedoželjnosti, skrbnem opazovanju in igrivi domišljiji.

Leonardo nam je zapustil najznamenitejši sliki vseh časov – Zadnjo večerjo in Mono Lizo –, vendar je sebe videl prav toliko kot znanstvenika in inženirja kot umetnika. Strastno se je poglabljal v inovativno preučevanje anatomije, okamnin, ptic, srca, letečih strojev, botanike, geologije in orožja. V zgodovino se je zapisal kot najustvarjalnejši genij vseh časov prav zato, ker je bil sposoben stati na križišču umetnosti in znanosti, tako kot Vitruvijec na njegovi kultni risbi.

Leonardovo živo zanimanje za tako različna področja in dejavnosti je krmilo njegovo ustvarjalnost, svoje pa je prispevala tudi njegova svojevrstna in neprilagojena narava. Njegovo življenje nam je lahko v opomin, da ne smemo le sprejemati uveljavljenih resnic, temveč moramo biti pripravljeni o njih tudi podvomiti. In prav takšen odnos do sveta bi morali predati tudi potomcem: zaupajte domišljiji in kot nadarjeni uporniki razmišljajte drugače!

Znanje pridobivamo lahko na različne načine, a najbolj sistematično v šolah.

V šolah se proizvaja delovno silo prihodnosti, od kakovosti šolstva je odvisno, kakšna bo ta delovna sila: bomo kreativni ali brez idej; pismeni ali nepismeni; omikani ali omejeni. Bomo znali misliti ali ne. Bomo dovolili domišljiji prosto pot ali jo bomo zatrli ...

Znanje pa ni edina dobrina, ki jo proizvaja šolstvo. Tu se proizvajajo tudi družbeni odnosi. Bomo otroci prihajali iz šol kritični ali poslušni? Bomo naklonjeni družbenemu fairplaju ali uničevanju tekmecev? Nas bo šola otroke in mladostnike naučila strpnosti do vrstnikov s posebnimi potrebami? Bomo iz šol prihajali ljudje, ki smo tolerantni do drugačnosti? Šola proizvaja namreč osebno in družbeno omiko. OMIKA pa je odlično cepivo proti družbenemu primitivizmu. Dejstvo je, da je omika ljudi, ki so v preteklosti med poukom dovolj dolgo poslušali svoje učiteljice in učitelje, vsekakor višja; torej dlje kot hodiš v šolo, bolj si omikan. Dokažimo si, da to zmoremo in z veseljem gojimo. Že danes!

SLOVENSKI KULTURNI PRAZNIK
8. februar 2019

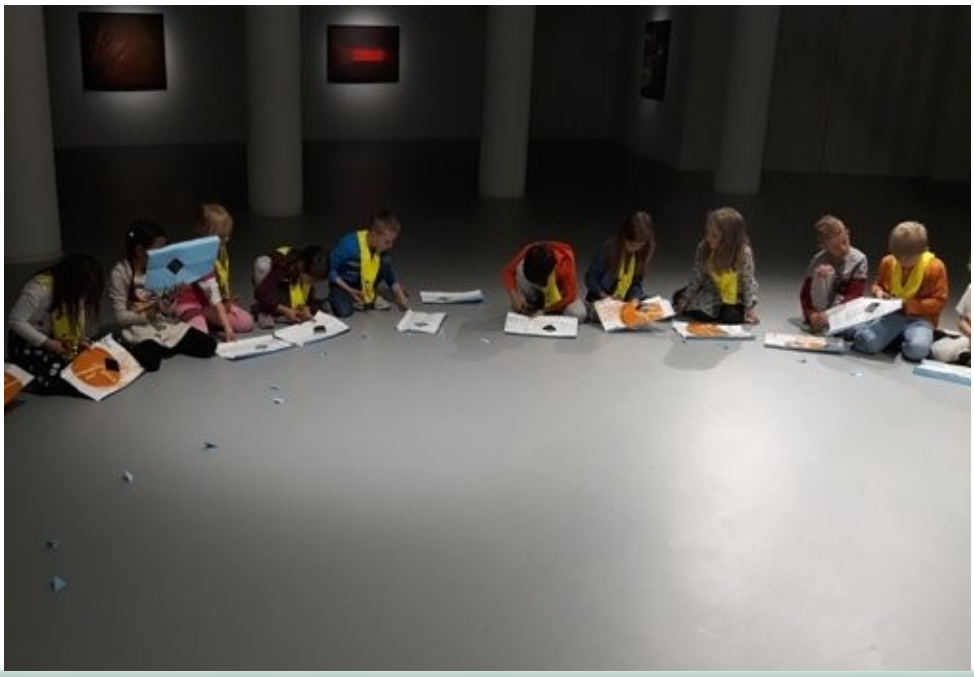
OD ODPADKA DO MODNEGA DODATKA

Od 23. do 25. aprila so se učenci prvih razredov udeležili otroške likovne ustvarjalnice v Mestni galeriji Nova Gorica.

Pod vodstvom Petre Doljak so učenci spoznali neskončne možnosti ponovne uporabe odpadnega materiala. Izdelali so unikatne denarnice.

razredničarke

SVET V UČILNICI

Pripravili: Ljubinka Popović, Elizabeta Humar, učiteljici

V petek, 29.3.2019, smo v sodelovanju z FUDŠ Nova Gorica in gospo Jasmino Jakomin v 1.a razredu gostili študente iz Črne gore, Poljske in Romunije.

Svet v učilnici (World in Classroom) je nacionalni projekt za študente, ki prihajajo v Slovenijo preko programa Erasmus+, CEEPUS, bilateralnih sodelovanj ali drugih programov in iniciativ ter želijo prinesti mednarodno izkušnjo v slovenske šole, vrtce ali druge izobraževalne institucije.

Spoznavali smo lepote Črne gore, Poljske in Romunije, njihovo kulturo in jezik. V različnih jezikih smo se pozdravili, šteli, prepoznavali barve. Skupaj smo zapeli in zaplesali.

Ura skupnega druženja je hitro minila. Našim gostom so učenci v zahvalo podarili album svojih risb.

Hvala Božani in Aleksandru iz Črne gore, Barbari Anni iz Poljske, Adriani in Bianci Alexandri iz Romunije, ki so v naš razred prinesli delček sveta in nas s tem obogatili.

KNJIŽNE POPSLASTICE S KATARINO VENTURINI

Goriška knjižnica Franceta Bevka že vrsto let organizira KNJIŽNE POPslastice. Namen teh dogodkov je promocija knjig in branja v sodelovanju z znanimi in popularnimi slovenskimi osebnostmi.

Z našo šolsko knjižničarko smo se v oktobru udeležili KNJIŽNIH POPslastic in se srečali s štirikratno svetovno prvakinjo v standardnih in latinskoameriških plesih Katarino Venturini. Pogovor z njo je vodila bibliotekarka Tina Podgornik.

Katarina Venturini nam je povedala, kako je začela plesati in koliko truda je potrebno za uspeh, toda z vztrajnostjo lahko dosežeš visoke cilje. Zato je zelo veliko trenirala in skupaj z Andrejem Škufco sta dosegla veliko vrhunskih rezultatov.

Sedaj ne tekmuje več, a ostaja povezana s plesom. Vodi plesno šolo, kjer svoje bogato znanje prenaša na svoje učence in pri tem neizmerno uživa. Vsi jo dobro poznamo kot žirantko oddaje Zvezde plešejo. Njen najljubši ples pa je samba.

Zaupala nam je tudi, katere knjige so zaznamovale njeno življenje. Posebej je izpostavila svetopisemske zgodbe.

Ob zaključku srečanja nam je podelila avtograme in se fotografirala z nami. Ko smo se vračali v šolo, sem razmišljala, kakšno zanimivo življenje živi. In ves čas je v meni odmevala njena misel, da moraš slediti svojim sanjam in storiti vse, kar je v tvoji moči, da jih uresničiš.

Tineja Rigler, 9.a

KNJIŽNE POPSLASTICE S SARO BRIŠKI CIRMAN – RAIVEN

Aprila smo se v okviru Goriških dnevov knjige udeležili knjižnih POPslastic v Bevkovi knjižnici. To je projekt slovenskih knjižnic, ki med mlade vabi slovenske znane osebnosti, da se jim predstavijo in jim zaupajo, katere knjige so zaznamovale njihovo življenje.

Tokrat smo se srečali s Saro Briški Cirman, ki jo bolj poznamo pod imenom RAIVEN. Je predstavnica nove generacije elektropopa. Za svoje dosežke je bila večkrat nagrajena na področju klasične in popularne glasbe. Julija 2018 je za svoj debitantski album Magenta prejela Zlato piščal. Na festivalu Ema se je potegovala za slovensko evrovizijsko vstopnico. Predstavila se je tudi na gledaliških deskah SNG Nova Gorica v predstavi Trojanke.

Najprej nam je zaupala, da ne mara povprečnosti. Sama želi biti čim bolj pristna, zato ima rada svoj unikatni videz. S svojim izgledom pravzaprav predstavlja svojo osebnost. Lase si je pobarvala v zeleno in vijolično, ker ji je bil všeč lik Jokerja iz Batmana. Zelo rada ima preobrazbe in spremembe, zato je nastopila tudi kot igralka v drami Trojanke.

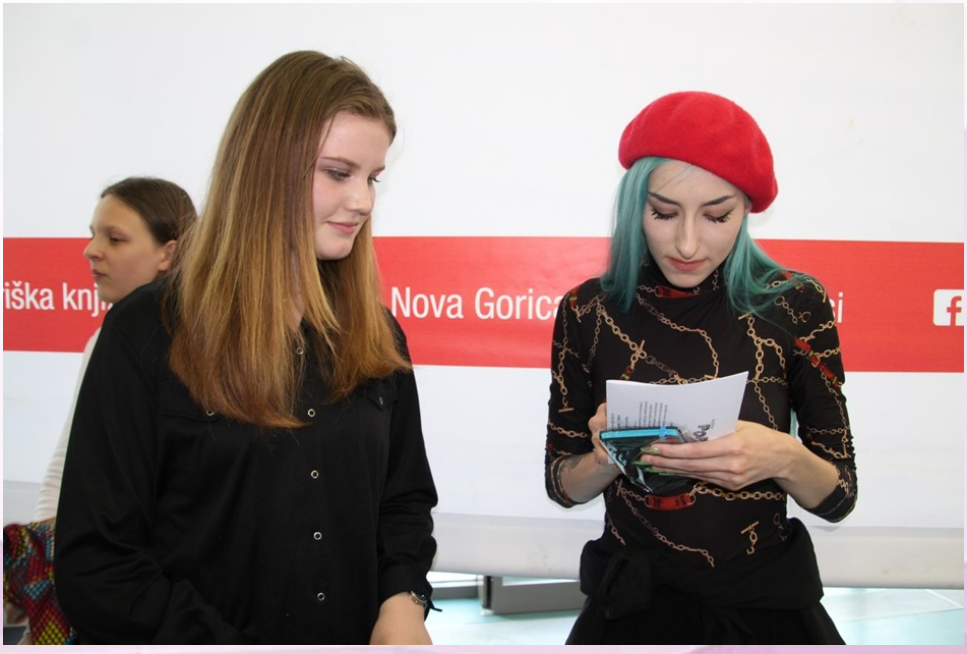
Že pri štirih letih se je začela ukvarjati z glasbo. Pri enajstih letih se je srečala z operno tehniko petja. Danes jo poznamo tudi kot uspešno harfistko. Za umetnost pravi, da ni nujno, da nam je všeč. Pomembno pa je, da ima na nas vpliv!

Priznala nam je, da ni bil tipična najstnica. Vedno je vizualno izstopala. Ni pa bila problematična. Bila je zelo pridna v šoli in že zgodaj je vedela, kaj v življenju hoče in kakšni so njeni cilji. Priznala je, da je imela na njeno življenje največji vpliv poezija. Piše tudi svoje pesmi v slovenščini in pri tem išče čim bolj zanimive besede in fraze. Kljub temu, da so razočaranja del življenja, se pravi uspeh vedno rodi iz znanja in vztrajnosti. Izpostavila je pomen učenja in branja v mladosti, saj s tem pravzaprav rastemo.

Tineja Rigler, 9.a

KLJUČ ZA UPANJE

Pripravila: Lilijana Sulič, socialna delavka

Šolski sklad OŠ Milojke Štrukelj Nova Gorica je tudi letos organiziral **dobrodelno prireditev "KLJUČ ZA UPANJE"**. Potekala je v četrtek, 21. marca 2019, ob 17.30 v telovadnici OŠ Milojke Štrukelj Nova Gorica.

Letos smo zbrali 3.400

TABOR UČENCEV ZDRAVIH ŠOL

Pripravila: Lilijana Sulič, socialna delavka

Letos smo se udeležili tabora zdravih šol 1. kroga, ki je potekal na OŠ Veržej.

Pričakalo nas je polna miza dobrot, da smo lažje izpeljali sestanek

Na šoli so nam pripravili kratek kulturni program.

Nato so sledile delavnice za udeležence.

FESTIVAL LABIRINT

pripravil: Jože Štrukelj, učitelj

V soboto, 23. 3. 2019, je bil v Ajdovščini že 5. festival LABIRINT.

Sodelovalo je kar 140 učencev iz celotne regije. Učenci so se lahko predstavili z inovativnimi idejami, raziskovalnimi nalogami ali pa se pomerili v praktičnih delavnicah in robotiki.

Pet učencev naše šole je izdelovalo praktične izdelke. V kategoriji Moj dežnik je lahko ... sta Erna Nasić in Julija Šinkovec iz odpadnih embalaž izdelovali inovativno vozilo s prikolico. V delavnici mlajših praktikov pa so Denis S. Simsič, Teo Valentinčič in Daniel Rolih reševali izziv: Kam s ključi?

Učenci so svoje izdelke predstavili ostalim udeležencem in vrhunskim strokovnjakom iz različnih znanstvenih in tehniških področjih. Ti so jih usmerjali in jim dali veliko dragocenih nasvetov, kako bi lahko njihove izdelke še izboljšali.

Naši učenci so se odlično odrezali, predvsem pa so pridobili nove prijatelje, nova znanja in veščine. Iskrene čestitke vsem sodelujočim, posebej še Teu in Danielu, ki sta s svojo vrtljivo škatlo za ključe dobila ZLATO priznanje.

VODNIKOVO LETO

Pripravila: Alenka Čelik, učiteljica

2019 je Vodnikovo leto, saj mineva 200 let od njegove smrti, zaznamovano s številnimi kulturnimi dogodki in prireditvami.

VALENTIN VODNIK— PRVI POMEMBNEJŠI SLOVENSKI PESNIK

* 3. februar 1758, Zgornja Šiška pri Ljubljani, † 8. januar 1819, Ljubljana.

Valentin Vodnik je bil slovenski duhovnik, frančiškan, pesnik, učitelj, jezikoslovec, prevajalec, časnikar, pratikar, basnopisec, ugankar, arheolog, numizmatik, astronom, gornik.

ŽIVLJENJE

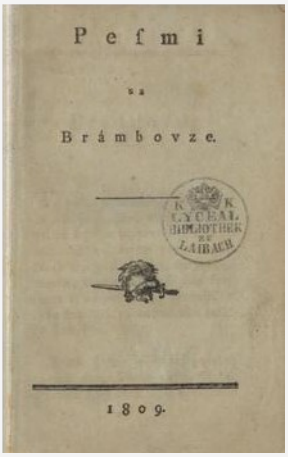
Rojen je bil 3. februarja 1758 v kmečko-obrtniški družini kot prvi od desetih otrok Jožefa Vodnika in Jere Pancè. Rojstna hiša, ki je po Vodniku dobila ime **Vodnikova domačija,** še danes stoji Na jami v Šiški, tedaj predmestju Ljubljane. Osnovno šolo je obiskoval v Ljubljani, izobraževal se je tudi pri stricu v novomeškem frančiškanskem samostanu. Po gimnaziji (1769-1775) se je v nekaterih frančiškanskih samostanih pripravljal za duhovniški poklic. Posvečen je bil leta 1782 na otoku Krku. Leta 1784 je zapustil meniški stan in opravljal duhovniški poklic. Kot duhovnik je deloval v Ljubljani, na Bledu, v Sori, Ribnici in od leta 1793 na Koprivniku nad Bohinjem, kjer je prišel v stik z **Žigo Zoisom**, ki mu je pozneje pomagal do premestitve k Šentjakobu v Ljubljani, kjer je leta 1797 postal profesor na gimnaziji. V času Ilirskih provinc (1809 –1813) se je navduševal nad Francozi in njihovim priznavanjem naravnim pravic narodov. V novi oblasti je videl možnost, da bo slovenski jezik veljaven v šolstvu. Iz te naklonjenosti predvsem francoskim reformam v šolstvu je leta 1809 nastala pesem »Ilirija oživljena«, v kateri Vodnik časti Napoleona kot znanilca svobode. Dosegel je uvedbo slovenščine kot učnega jezika v začetne in srednje šole na Kranjskem. Postal je celo ravnatelj in šolski nadzornik. Napisal je več učbenikov za osnovne šole in nižje gimnazije. Te so prišle ob pomanjkanju učnih knjig še kako prav, pomagale pa so vsaj k delni uresničitvi zamisli o pouku v slovenskem jeziku. Po vrnitvi Avstrijcev se je Vodnikov položaj poslabšal, Avstrijci so mu sodelovanje s Francozi zamerili in ga kot »politično sumljivega« predčasno upokojili. Umrl je v Ljubljani 8. januarja leta 1819 za možgansko kapjo, povsem izrinjen iz javnega življenja. Ker ni napravil oporoke, se je veliko njegovih del porazgubilo na dražbah.

DELO

Pesništvo:

- Zbirka Pesme za pokušino (1806)
- Pesmi za brambovce

Narodnoprebudne pesmi:

- Dramilo
- Zadovoljni Kranjec
- Osebnoizpovedne pesmi:
- Stari pevec ne boj se peti
- Moj spomenik

Časnikastvo:

- Lublanske novice (1797 -1800)
- Velika pratika (1795 -1797)
- Mala pratika (1798 -1806)

Poučne knjige / priročniki:

·Kuharske bukve (1799)

·Babištvo (1818)

Šolske knjige:

·Abeceda za perve šole

·Pismenost in gramatika za perve šole (slovnica)

·Basni: Sraka in mlade, Nemški in kranjski konj

Vodnika poznamo predvsem kot **pesnika**. Pesniti je začel pod Pohlinovim vplivom. Svoje prve pesmi je objavljal v zborniku Marka Pohlina **Pisanice**, med katerimi je bolj znana **Zadovolni Krajnc**, razsvetljenska hvalnica preprostemu Slovencu. V pesmih je najraje uporabljal obliko **alpske poskočnice**. Vodnikove preproste poskočnice so kmalu tudi uglasbili, tako da je še v času svojega življenja lahko slišal, kako se njegove pesmi prilegajo raznim napevom. Te skladbice so se potem razširile po vsem slovenskem prostoru, posebno pa še na Kranjskem.

VČASIH SO SLAVILI VODNIKOV ROJSTNI DAN

Praznovanje 3. februarja, rojstnega dne Valentina Vodnika, ki so ga povezovali kar z bližnjo svečnico, je še pred stotimi leti v marsikaterem kraju na Slovenskem popestrilo kulturno dejavnost. Narodna čitalnica v Ljubljani je februarja vsako leto pripravila »Vodnikovo besedo«. Leta 1872 so na ljubljanski "Vodnikovi besedi" prvič predstavili prizor "Na Koprivniku", ki ga je napisala Luiza Pesjakova.

VODNIKOVA DOMAČIJA - ETNOLOŠKI IN KULTURNI SPOMENIK

Hiša je sedaj približno taka, kot je bila v letu 1858, ko so na njeno pročelje vzidali pesniku Valentinu Vodniku spominsko ploščo. Leta 1979 je zgradbo odkupila Občina Ljubljana Šiška, ki jo je obnovila. Leta 2001 je bila domačija razglašena za kulturni spomenik lokalnega pomena.

SPOMENIK VALENTINU VODNIKU

Leta 1889 so na ljubljanski tržnici postavili spomenik Valentinu Vodniku, delo kiparja Alojza Gangla, ki je bil prvi spomenik kakšni pomembni osebnosti na Slovenskem. Na zadnji strani so vklesani verzi zadnje kitice iz pesmi **Moj spomenik: Ne hčere ne sina po meni ne bo ...**

ŽIGA ZOIS

Pripravila: Alenka Čelik, učiteljica

* 23. november 1947 Trst , † 10. november 1819, Ljubljana

slovenski razsvetljenec, gospodarstvenik, podjetnik, mecen in mineralog.

Leta 2019 obeležujemo tudi 200-letnico smrti razsvetljenca Žige Zoisa.

Oče Žige Zoisa, Michelangelo Zois, se je iz Cacodellija blizu Bergama v Italiji priselil v Ljubljano, kjer je obogatel, se poročil z Ljubljančanko Ivano Kappus pl. Pichlstein in pridobil plemiški naslov. Ukvarjal se je fužinarstvom. Posestva (družina je imela v lasti tudi grad Brdo pri Kranju), hiše in fužine je po njem podedoval sin Žiga. Žigov brat Karel je poznan kot botanik.

Žiga Zois se je najprej šolal zasebno, nato pa je odpotoval v Italijo in tam ostal dve leti, da bi si dopolnil izobrazbo. Veliko je potoval in sklepal nova poznanstva. Že tedaj so se pojavili prvi znaki putike, ki je zaznamovala vse njegovo nadaljnje življenje. Po vrnitvi v domovino se je samostojno izobraževal, posebej na področju naravoslovja, kjer je sodeloval z Baltazarjem Hacquetom. Zbral je obsežno knjižnico.

Zaradi cvetoče trgovine z železom je njegovo bogastvo naglo raslo. Bil je najbogatejši Slovenec svojega časa, vendar je po prihodu Napoleonove vojske na Kranjsko in po vzpostavitvi Ilirskih provinc doživel precejšen gospodarski polom.

Po letu 1780 so se v njegovi hiši na Bregu v Ljubljani zbirali napredni slovenski razsvetljenci. V Zoisov krožek so spadali Jurij Japelj, Blaž Kumerdej, Jernej, Anton Tomaž Linhart, Valentin Vodnik, Feliks Anton Dev in drugi. Zois je bil njihov mecen, materialno jih je podpiral, spodbujal in usmerjal ter bil tako središčna osebnost. Njegov pogled na svet je bil racionalističen in empirističen, bil je tudi deist. S francosko revolucijo se ni strinjal.

Iz njegove obširne korespondence je videti, da se je zavzemal za ideale izobrazbe in vzgoje, ki sta glavni pogoj za materialni in duhovni napredek. Ukvarjal se je s široko paleto humanističnih in naravoslovnih dejavnosti. Razsvetljenski ideali so se manifestirali predvsem v tvorbi Zoisovega kroga, ki je bil nosilec takratnih teženj po prenovi slovenskega jezika kot duše narodne identitete. Delovanje kroga je bilo usmerjeno v izobraževanje neukega ljudstva ter v splošni in gospodarski napredek slovenskih dežel.

V zadnjih letih življenja je zaradi napredovanja protina postopoma ohromel. Skupaj s svojim kovačem je zasnoval invalidski voziček, s katerim se je lahko premikal po stanovanju.

Po njem se imenuje najvišja državna nagrada in najvišje priznanje za dosežke na področju znanstveno-raziskovalne in razvojne dejavnosti, to sta **Zoisova nagrada** in **Zoisovo priznanje**. Najboljši učenci, dijaki in študentje pa si za učne dosežke prislužijo **Zoisovo štipendijo**.

Zoisova palača v Ljubljani

MEDPREDMETNO POVEZOVANJE V 9. C RAZREDU

LEONARDO DA VINCI

Pripravila: Mojca Klinec, pomočnica ravnatelja

V soboto, 11. maja 2019, smo imeli otvoritev naše »perspektive«. Z učiteljico Alenko Čelik smo pripravili kratek program; uprizorili smo Da Vincijevo basen, recitacijo renesančne poezije ter kratko predstavitev Leonardovega lika. Pod mentorstvom učiteljice Ane Kašček smo zaplesali renesančni ples. Ob strani prizorišča so bili učenci 9. c razreda postavljeni v prizor freske Zadnja večerja. Na koncu je sledila še pogostitev s tremi vrstami rižote, ki smo jo pripravili z učiteljico Martino Bratuž.

Celoten program se je odvijal pred učilnico SLJ3, saj smo na steno pred učilnico naslikali prostor v perspektivi. Steno smo poslikali pod mentorstvom učiteljice Tanje Batistič Poljšak. Ob strani smo razstavili tudi naše likovne izdelke in portrete Mona Lize. Nekaj učencev iz našega razreda se je posvetilo kaligrafiji in z učiteljico Mirjam Florijančič oblikovalo vabilo za naše starše.

Radi smo sodelovali v tem projektu, saj je bil projekt našega razreda. Ostal nam bo v lepem spominu, kot skupni dosežek vseh učencev 9. c, ki se je odvijal celo šolsko leto pri različnih premetih. Seveda je bilo ključnega pomena spoznavanje zgodovine z našo razredničarko Katjušo Batič in učiteljico Mojco Klinec, ki je usklajevala celotno delo.

Naja Repovš in Manca Lozar, 9. c

OD KOD IDEJA?

- Bionik,
- zanimiva, vsestranska osebnost,
- poznavanje njegovega dela,
- Zadnja večerja,
- zanimanje učencev,
- 500 letnica smrti – 2. maj 1519.

UDELEŽENA PODROČJA

- LIKOVNA UMETNOST
- PLES
- ZGODOVINA
- PREHRANA
- KALIGRAFIJA
- LITERATURA
- ITALIJANŠČINA
- GEOGRAFIJA
- BIOLOGIJA

NAMEN IN CILJI PROJEKTNEGA DELA:

- spoznati Leonarda da Vincija in njegovo delo z različnih vidikov,
- medpredmetno povezati pouk,
- izkoristiti nadarjenost učencev,
- upoštevati ideje – aktivno sodelovanje učencev,
- povečati splošno razgledanost,
- popestriti šolsko delo,
- polepšati šolo – dati šoli pečat,
- povezati razred.

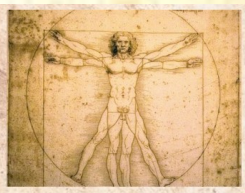
PREDSTAVITEV DELA

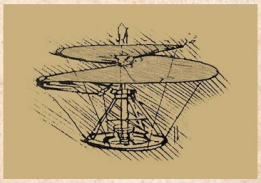
UČENCI SO:

- spoznali življenje in delo Leonarda da Vincija,
- poslikali steno na hodniku šole,
- spoznali perspektivo,
- spoznali in predstavili renesančno literaturo, basni Leonarda da Vincija,
- pripravili pogostitev,
- zaplesali renesančni ples,
- podrobneje spoznali fresko Zadnja večerja in jo uprizorili
- se naučili osnove kaligrafije,
- spoznali renesančno glasbo.

PRIMER POUKA

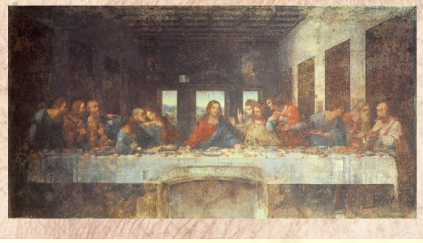

MOREBITNA EKSKURZIJA

- PREDSTAVITEV DELA STARŠEM **V SOBOTO, 11. MAJA 2019**
- IDEJA ZA OBISK MILANA IN FRESKE ZADNJA VEČERJA, ki je žal padla v vodo.

O, blažen bodi čas pomladnih dni
in blažen mesec, leto, blažen kraj,
kjer bil od dvoje lepih sem oči
tako prevzet, da sem njih suženj zdaj.

In blažen prvi grenko sladki vzdih,
ki z Ámorjem me v eno je spojil,
in blažen lok, puščice, ki od njih
v sce krvave rane si dobil.

In blažene željé, solzé in vzdihi
in še besede mnoge, brez števila,
ki z njimi ljubo sem klicala imé!

In blaženi naj bodo vsi ti stihi,
ki te slavé, in misel, ki le tébe,
mila, se je za vselej oklenila!
(po Francesco Petrarca Sonet 61)

Renesansa slavi, kot že samo ime pove, ponovno rojstvo človeka in svoje ideale odseva tudi v umetnosti.

V ospredju je človek, pomemben je posameznik in čutno dojemanje sveta.

Nov pogled na svet poudarja lepoto in čudežnost narave, skladnost telesa in razuma. Umetnost je postala zelo življenjska, igriva in predvsem zanimiva za vse sloje!

OBISK OTROK IZ VRTCA

Pripravila:; Irena Puc, učiteljica

V četrtek, 23.5.2019, so učence v 1. razredu obiskali otroci iz vrtca Kekec, skupina metulji. Skupaj smo preživeli prijetno urico ob petju in druženju.

ŠOLA V NARAVI V CERKNEM

Tako kot lani sem tudi letos komaj čakala na zame zelo pomemben dogodek – šolo v naravi. Tako je končno napočil dan odhoda. V nedeljo, 12. 5. smo se učenci 5.c in 5.b odpravili v Cerkno.

Bila sem precej vznemirjena, ker sem mislila, da bo moja prijateljica zamudila avtobus, a je na srečo pravočasno prispela. Po prihodu v Cerkno smo si porazdelili sobe v hotelu. S prijateljico sva dobili sobo za 4 osebe, tako da sva lahko vsako noč spali drugje. V šoli v naravi smo veliko plavali. Na moje presenečenje sem pristala v najboljši skupini, a sem bila med slabšimi v tej skupini, saj smo bili precej tekmovalni. Hrana, ki smo jo jedli v jedilnici za velikimi mizami, je bila odlična. V hotelskem salonu smo igrali družabne igre. Tam smo imeli tudi super tombolo, zadnji dan pa smo imeli disko. Med vsemi dejavnostmi mi je pa najbolj bil všeč srečelov. V času naše šole v naravi smo obiskali in videli veliko reči. Bili smo v čipkarski šoli, ogledali smo si Antonijev rov v Idriji, obiskali pa smo tudi nekdanjo partizansko bolnico Franjo. Sestavljena je bila iz 14 kolib, v času vojne pa je bila dvakrat napadena. Izvedela sem veliko novega, presenečena sem, da sem si sploh uspela toliko zapomniti.

Preživela sem lepo petdnevno šolo v naravi v Cerknem.

Maša Šavli, 5.c

SREČANJE Z VIPAVCI

Pripravila: Iris Mohorič, učiteljica

V sredo, 22.5.2019 smo se učenci 4.b in 5.d, z učiteljico Iris Mohorič in Ireno Štrancar odpravili na obisk k »našimi Vipavcem«. Sprejemanje drugačnosti sedaj sprejemamo drugače kot pred 23 leti. Letos praznujemo že 23 let naših srečanj. Teh 23 let smo srečanje 2x letno izpeljale učiteljice iz Vipave (Danica, Helena) in iz OŠ Milojke Štrukelj (Irena in Iris). Kot rdeča nit pa nas je vodila Pavčkova pesem Popotnik:

Ko hodiš, pojdi zmeraj do konca.
Spomladi do rožne cvetice,
poleti do zrele pšenice,
jeseni do polne polic,
pozimi do snežne kraljice,
v knjigi do zadnje vrstice,
v življenju do prave resnice.
A če ne prideš ne prvič ne drugič
do krova in pravega krova,
poskusi vnovič in zopet in znova.

Vsako leto nam Vipavci pripravijo drugačen program. Letos smo se odpravili do vasi Goče. Tam nas je pričakal turistična vodička. Vas Goče nam je na zanimiv in prijeten način predstavila. To nekdanje bogato naselje je z vseh strani zaprto. Grajeno je v obliki andrejevega križa saj so si Gočani svetega Andreja izbrali za svojega zavetnika. Hiše so v celoti grajene iz kamna, pokrite pa s korci, nekatere celo s skrili. Skupaj smo se odpravili po ozkih ulicah do cerkvice sveta Andreja. Seveda smo si to lepo cerkev tudi ogledali. Pot nas je nato vodila na hribu nad vasjo, kjer stoji Cerkev Marije Snežne.

Pogled na dolino

Dan je bil super, saj smo videli in spoznali veliko novega. Na koncu smo se poslovili in si obljubili, da se zopet srečamo na Kostanjevem pikniku na naši šoli.

TABOR ZA NADARJENE UČENCE IN UČENCE PROSTOVOLJCE

DEVETOŠOLCE V ČEPOVANU

Pripravila: Doris Lozej, šolska psihologinja

Za nadarjene devetošolce in učence prostovoljce smo v maju (25. in 26. maj) organizirali dvodnevni tabor v Čepovanu, v domu Pod borovci. Kar velika skupina učiteljev (Martina Bratuž, Darja Kašček, Ana Kašček Bučinel, Mirjam Florijančič, Nina Rogelja, Mojca Marinič, Tena Komel, socialna delavka Lilijana Sulič, psihologinja Doris Lozej) je pripravila pester program z delavnicami.

Program je zajemal naslednje delavnice:

- Medsebojno spoznavanje, neverbalna komunikacija, razvijanje pozitivne samopodobe
- Skupinske igre
- Icebreakersi za vzpodbujanje čuječnosti in kreativnega razmišljanja
- Športne igre na igrišču
- Družabni večer ob tabornem ognju
- Jutranja telovadba
- Skupna priprava zajtrka, kosila
- Pohod in nabiranje užitnih rastlin
- Meditacija v naravi
- Kemijska delavnica
- Delavnica likovnega ustvarjanja
- Fotografska delavnica
- Kaligrafija
- Geografska delavnica in orientacijsko tekmovanje
- Tombola
- Igra Activity do poznih večernih ur

Nekaj vtisov učencev:

» Všeč mi je bila jutranja telovadba, pečenje hrenovk v naravi, delavnice, hrana in iskanje hrane v naravi«

» Super hrana in vzdušje. Vsi smo uživali v dejavnostih, fajn organiziran urnik, lepo, da smo lahko šli spat malo pozneje, delavnice, ki so nam dale izkušnje in zanimivi izdelki, ki smo jih lahko obdržali...«

» Moj najlepši vikend !«

» Super je bilo, ko smo pekli penice in hrenovke na ognju, ko smo delali slime, ko smo imeli športne igre na igrišču in ko smo imeli fotografsko delavnico.«

» Bilo je nepozabno«

»Lahko bi trajalo več dni!«

» Vse dejavnosti so mi bile všeč, mislim, da smo se tudi zelo povezali med seboj, kar mi največ pomeni.«

» Imela sem se odlično in verjamem, da tega doživetja ne bom nikoli pozabila.«

DEŽELA PRIJATELJEV

Pripravila: Nina Rogelja, multiplikatorka

V Novi Gorici je bilo v nedeljo, 2. junija 2019, posebej živahno. Središče mesta, pred novogoriško mestno hišo in Borov gozdiček, se je spremenilo v Deželo prijateljev.

V okviru projekta Popestrimo šolo 2016–2021 smo se odločili, da se prijavimo na natečaj na temo "Bodi prijatelj", na katerega nas je organizator povabil. Zavedamo se, da je današnja tehnologija precej zameglila pojem pravega prijatelja pri otrocih, predvsem v smislu virtualnega prijateljstva. Natečaj je ponudil ravno to spodbudo, da naši učenci razmislijo, kaj pravo prijateljstvo je, katere so vrednote in geste, ki ga lahko poglobijo ter obogatijo, kaj od pravega prijatelja pričakujemo in kaj smo zanj tudi sami pripravljeni storiti.

Na natečaj se je odzvalo in sodelovalo kar 86 učencev od 3. do 7. razreda matične šole in podružnice Ledine. Izdelali so pohvale vredne risbe in pesmi ter prav posebno izvirno 10-metrsko zidno tapeto, ki so jo učenci 4. b razreda pridno porisali in obogatili z mislimi o prijateljstvu.

Veseli nas, da smo lahko bili del tega čudovitega dogodka, obenem pa se iskreno zahvaljujemo vsem učencem in mentoricam za sodelovanje.

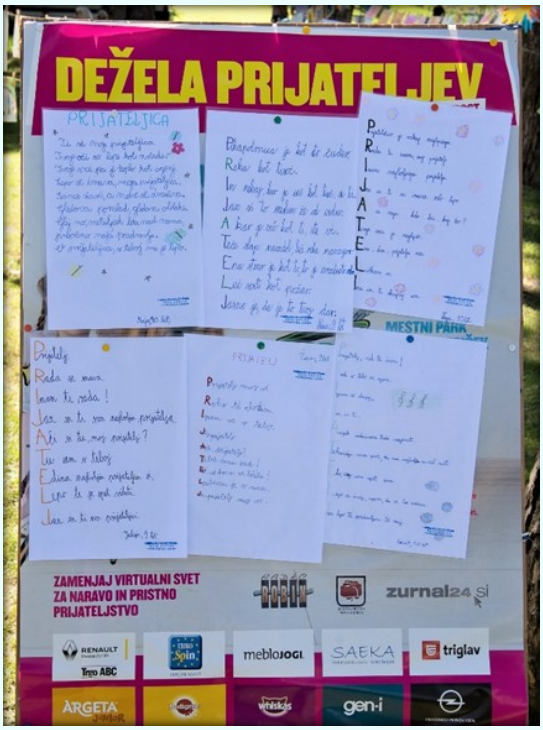
Izdelki učencev na razstavi v Borovem gozdičku

Ustvarjanje na zidno tapeto

DEŽELA PRIJATELJEV
PRIJATELJICA
PRIJATELJ
MESTNI PARK
ZAMENJAJ VIRTUALNI SVET
ZA NARAVO IN PRISTNO
PRIJATELJSTVO
zurnal24.si
mebloJOGI
SAEKA
triglav
gen-i

NOČ V ŠOLI

V petek, 24.5.2019, smo učenci 4.b prespali v šoli. To je bilo veselje.

Popoldan ob 17.00 smo se zbrali v učilnici, kjer smo staršem pripravili kratek program. Skupaj z učiteljico podaljšanega bivanja smo pripravili igrico Mojca Pokrajculja. Najprej smo se preoblekli v kostume in seveda se tudi naličili. Starši so bili zelo navdušeni nad našim nastopom. Med igrico pa se je prepletal tudi ples, ki so ga izvedle sošolke, ki obiskujejo Dolls. Naš kulturni program smo zaključili še s pesmijo.

Sledilo je športno druženje. Fantje so z očetji odigrali tekmo nogometa, dekleta pa smo z mamicami zaigrale meddvema ognjema. Kljub temu, da so starši starejši pa so se morali kar malo potruditi, da so zmagali. Na koncu skupnega druženja so nam starši pripravili slastni piknik. Na mizah je bilo veliko dobrot. Na koncu pa še pice velikanke. Tako, da naši trebuščki niso bili lačni.

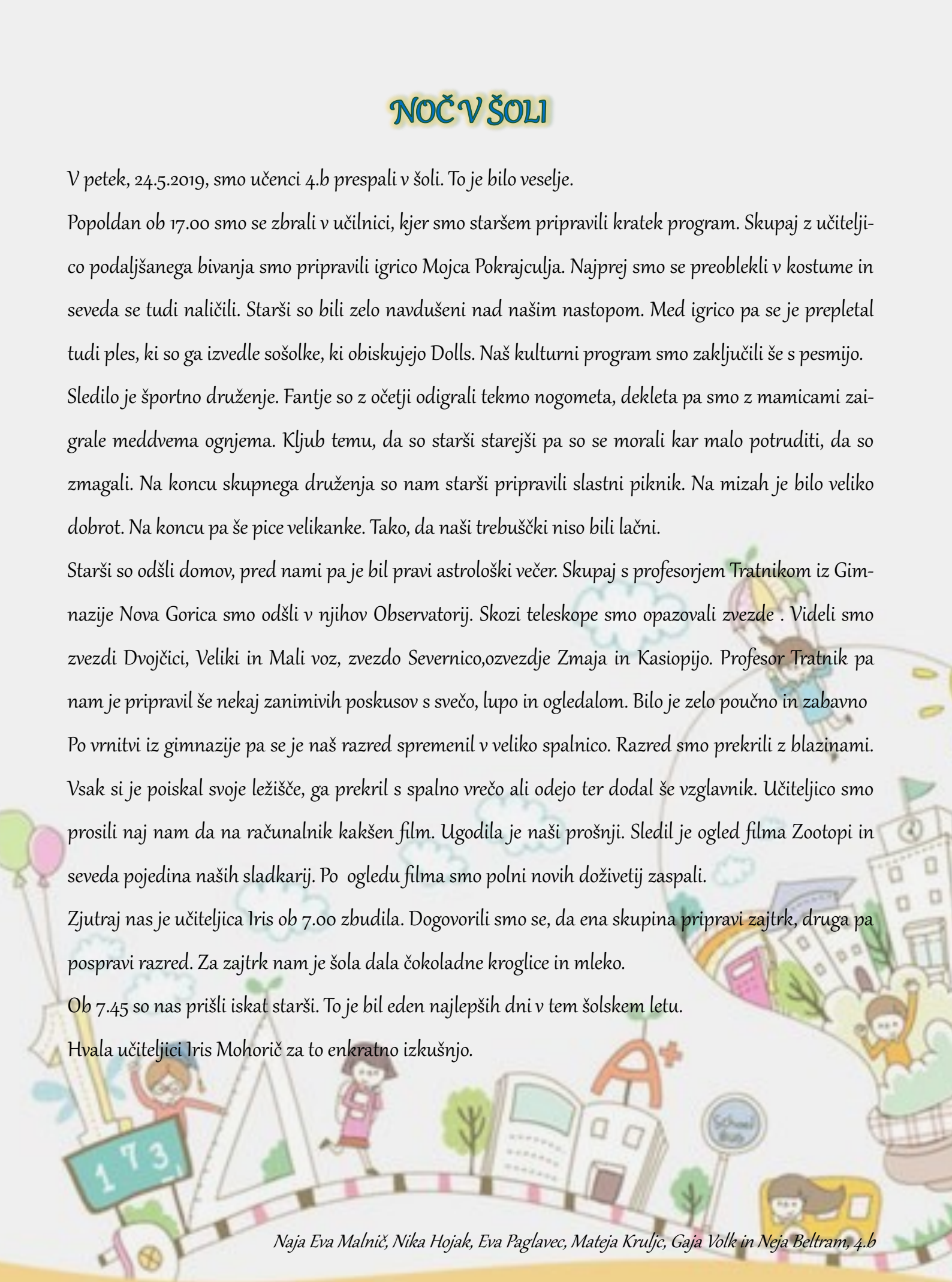
Starši so odšli domov, pred nami pa je bil pravi astrološki večer. Skupaj s profesorjem Tratnikom iz Gimnazije Nova Gorica smo odšli v njihov Observatorij. Skozi teleskope smo opazovali zvezde . Videli smo zvezdi Dvojčici, Veliki in Mali voz, zvezdo Severnico,ozvezdje Zmaja in Kasiopijo. Profesor Tratnik pa nam je pripravil še nekaj zanimivih poskusov s svečo, lupo in ogledalom. Bilo je zelo poučno in zabavno

Po vrnitvi iz gimnazije pa se je naš razred spremenil v veliko spalnico. Razred smo prekrili z blazinami. Vsak si je poiskal svoje ležišče, ga prekril s spalno vrečo ali odejo ter dodal še vzglavnik. Učiteljico smo prosili naj nam da na računalnik kakšen film. Ugodila je naši prošnji. Sledil je ogled filma Zootopi in seveda pojedina naših sladkarij. Po ogledu filma smo polni novih doživetij zaspali.

Zjutraj nas je učiteljica Iris ob 7.00 zbudila. Dogovorili smo se, da ena skupina pripravi zajtrk, druga pa pospravi razred. Za zajtrk nam je šola dala čokoladne kroglice in mleko.

Ob 7.45 so nas prišli iskat starši. To je bil eden najlepših dni v tem šolskem letu.

Hvala učiteljici Iris Mohorič za to enkratno izkušnjo.

Naja Eva Malnič, Nika Hojak, Eva Paglavec, Mateja Kruljc, Gaja Volk in Neja Beltram, 4.b

PROSTOVOLJNO SOCIALNO DELO

Pripravila: Lilijana Sulič, socialna delavka

30. 5. 2019 je bilo zaključno srečanje programa Prostovoljno socialno delo, ki ga izvaja Center za socialno delo Severna Primorska v Novi Gorici v sodelovanju s partnerji. Z njihovo dragoceno delo so se jim zahvalili s simboličnim darilom. V imenu Mestne občine Nova Gorica se jim je zahvalila podžupanja Elena Zavadlal Ušaj. Na naši šoli je bilo letos v program Prostovoljnega socialnega dela vključenih 61 osnovnošolcev, 7 srednješolk in 1 upokojenka. Prostovoljci so se družili z mlajšimi učenci, z vrstniki, pomagali učencem pri učenju, pomagali pri promocijah na raznih prireditvah in stojnicah.

Letos imamo na šoli tudi kandidatko za NAJ PROSTOVOLJKO LETA 2018 – Tineja Rigler, 9. a. Bila je povabljen na svečano podelitev zahval na Brdo pri Kranju.

36. TEKMOVANJE ZA ČISTE ZOBE OB ZDRAVI PREHRANI

Pripravila: Lilijana Sulič, socialna delavka

Tudi letos smo na šoli sodelovali v tekmovanju Za čiste zobe ob zdravi prehrani. Sodelovali so učenci od prvega do devetega razreda.

17 petošolcev je prejelo priznanja za 4 letne zmagovalce.

6 devetošolcev je prejelo priznanje za vsa leta Čisti zobje.

8. c oddelek je postal regijski zmagovalec. Udeležili so se zaključne prireditve v Ljubljani.

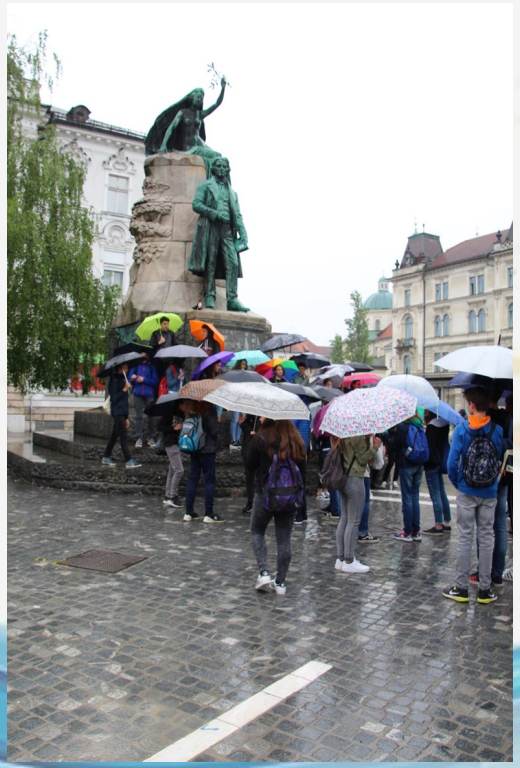

ZLATI BRALCI V LJUBLJANI

Pripravila: Boža Peršič, koordinatorica BZ na OŠ Milojke Štrukelj Nova Gorica

V ponedeljek, 27. maja 2019, se je 39 zlatih bralcev naše šole, ki so devet let osnovnega šolanja brali za bralno značko, udeležilo nagradnega izleta v Ljubljano v organizaciji MDPM za Goriško. Najprej smo se zbrali pri Prešernovem spomeniku in skupaj odšli v Cankarjev dom, kjer smo se udeležili osrednje zaključne prireditve za zlate bralce v Gallusovi dvorani.

Skoraj 1300 zlatih bralcev z različnih koncev Slovenije je najprej pozdravil Marko Kravos, predsednik Društva Bralna značka, ki je letos za svoje dolgoletno delovanje prejela status nesnovne kulturne dediščine. Ranko Jelača je kot član uprave družbe Telekom Slovenije pozdravil mlade bralce in zagotovil nadaljevanje projekta darilnih knjig Zlati bralec. Jernej Pikalo, minister za izobraževanje, znanost in šport, je poleg pozdravov in čestitk vsem beročim posebej poudaril pomen branja. Program je vodil Boštjan Gorenc Pižama. Pogovarjal se je s slavnostnima gostoma prireditve Borisom A. Novakom in Marjanom Mančkom. Zlati bralci so letos namreč prejeli v dar pesniško zbirko Borisa A. Novaka OBLIKE NEBA, ki jo je ilustriral Marjan Manček. Avtorja sta na humoren način predstavila svoje delo. Slavnostni dogodek je s slovenskim ljudskim izročilom sooblikovala in zaokrožila Ljoba Jenče.

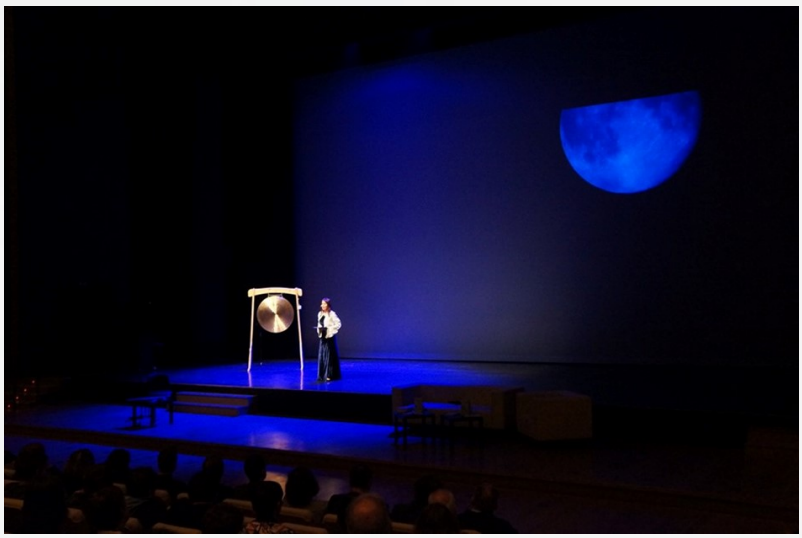

KOLESARSKI DAN

Učenci 5. razreda smo imeli v sredo, 5. 6. 2019 kolesarski dan. Zjutraj smo v šolo prišli s kolesi. Nato smo v učilnici počakali na nadaljnja navodila. Vzeli smo vsak svoje kolo in se postavili v vrsto. Učitelj nam je povedal, kaj bo naša naloga. Vsak oddelek je šel na poligon. Prvi je bil najdaljši. Naslednji poligon je bil lažji in krajši, zato smo ga lahko večkrat prevozili. Nato smo imeli malico, po malici pa smo nadaljevali s poligonom na parkirišču. Morali smo prevoziti osmico. Poskusili smo tudi voziti z eno roko. Večini je šlo zelo dobro. Na vrsti je bil še zadnji poligon z desko, čez katero smo morali prevoziti s kolesom.

Kolesarski dan je bilo vsem zelo všeč.

Luna Bajec, 5.c

BENEŠKA AVANTURA

V sredo, 5. junija 2019, smo devetošolci izbirnega predmeta italijanščina obiskali Benetke. S postaje v Gorici smo odšli ob 7.40, v Benetke smo prispeli dve uri in pol kasneje. Tam smo najprej pomalicali in kupili povratno voznico. Ker so Benetke mesto na vodi, se tam ljudje prevažajo z ladjicami, ki jih imenujejo vaporetti. Turiste vabijo tudi gondole, znani črni in podolgovati čolnički, s katerimi smo se tudi mi peljali z enega brega kanala Grande na drugega. Ogledali smo si Ponte Rialto, ki je eden od treh mostov čez glavni kanal in najbolj znan most v Benetkah. Sprva je bil lesen in dvižen, a so ga kasneje prenovili kot kamnitega, na sredini katerega so trgovinice. Odšli smo tudi na Markov trg, to je glavni beneški trg, na katerem so bazilika Svetega Marka, zvonik, doževa palača in most Vzdihljajev. Prehodili smo veliko ozkih uličic in mostičkov, trgov in z vaporettom odšli na enega od stotih beneških otočkov, Murano, kjer smo si ogledali, kako izdelujejo izdelke iz stekla ter pojedli pico. Nazaj na železniško postajo smo odšli okrog sedemnajstih.

Vsi učenci, ki smo se udeležili tega izleta, smo zelo hvaležni in nam bo gotovo ostal za vedno v lepem spominu.

Mia Bizjak, 9.b

adidas

POUK NEKOLIKO DRUGAČE

V letošnjem šolskem letu smo učenci 4.b imeli včasih pouk nekoliko drugače. Namesto v razredu je pouk potekal pred šolo, na šolskem igrišču in v okolici naše šole. Izdelovali smo preproste avtomobilčke, s katerimi smo potem izvedli poizkus. S pomočjo kompasa smo se orientirali in spoznavali našo okolico. Povzpeli smo sena Kostanjevico in si ogledali grobnico Buorbonov, rožni vrt in cerkev.

Naredili smo leseno škatlico in jo poslikali s pirografi. Mamicam pa smo izdelali nakit,

Ogled mesta Nove Gorice – vodile so nas učenke 8. razreda.

Naravoslovje in tehnika - gibanje

Meta Koder in Naja Eva Malnič, 4.b

ZANIMIVE UČNE POTI DO NOVEGA ZNANJA V VESELI ŠOLI

Pripravili: Boža Peršič in Mirjam Vuga, veselošolski mentorici

Tudi letos smo s pomočjo veselošolskih prilog revije PIL na zanimiv način odkrivali več kot slišimo pri pouku in kar piše v naših učbenikih o lutkah, denarju, Nikoli Tesli, slikarstvu na Slovenskem, vodi, retoriki, arhitekturi in spletnem nasilju. Svoje znanje smo preverjali na šolskem in najboljši tudi na državnem tekmovanju 10. aprila 2019 na OŠ Ivana Roba Šempeter. **Zarja Zoroja Gabriel** iz 5. d je osvojila zlato priznanje in se kot veselošolska prvakinja udeležila zaključne slovesnosti za najboljše veselošolce v ljubljanski Festivalni dvorani. Lana Hoenn, 5.d, Laura Muren Bratuž, 5.d, Maja Mamič, 7.a , Ema Modrijan 7.a, Filip Bizjak, 9.a , Aleksandra Postolov, 9.a, Mia Bizjak, 9.b in Sanja Ferfolja, 9.b pa so osvojili srebrna veselošolska priznanja.

Čestitke vsem sodelujočim veselošolcem, ki ste z veseljem širili svoja obzorja!

SODELOVANJE NA LITERARNEM NATEČAJU—PETJA DORNIK

Petja Dornik iz 6. b je prejel priznanje za posebno omembo po izboru žirije (prof. Marjetka Krapež, slovenistka Gimnazija Vič, Jana Kolarič, pesnica in pisateljica, članica DSP, dr. Aksinja Kermauner, pisateljica in članica DSP) za II. triado. Mladi literati so oblikovali literarno delo, kije moralo vsebovati eno izmed štirih literarnih predlog. Žirija je ocenjevala skladnost vsebine z razpisano temo, povezanost začetka, razpleta in konca zgodbe, izvirnost in nivo izraznosti ter inovativnost v slogu.

Petjin sestavek je bil objavljen v posebni knjižni izdaji Pionirskega doma, povabljen pa je bil tudi na zaključno prireditev.

NASMEH

Bilo je že malce hladno, saj je bilo že konec oktobra. Ulice so bile kot izmite, zahajajoči sončni žarki so se odbijali od hiš, ki so bile utrujene od večdnevnega dežja.

In ljudje. Hodili so hitreje, avtomobili so se v mestni gneči pomikali bolj tekoče, vsi so bili nekako nasmejani in dobre volje, pešci in vozniki, skoraj vsi taksisti so si nekaj požvižgavali, kot da bi mesto preplavila glasba Beethovnove `Ode radosti'. Kot da bo jutri pomlad, ne zima, ki je sicer že čakala pred vrati.

A v mestu je živel še nekdo. Bil je osamljen, mrkega pogleda, jezen je bil na ves svet, pravo nasprotje prijaznih ljudi, ki so dobre volje hodili po mestu. Vedno jim je zavidal te nasmeške na obrazu. Spraševal se je, kako lahko občutiš to srečo. In spraševal se je, zakaj on ni eden izmed njih. Čemu bi se smehljal, če mu v življenju nikoli nihče ni podaril nasmeha?

Nihče ga ni naučil, kako naj se nasmehne. Nihče ga ni objel. Nihče ga nikoli ni imel rad. Vedno je bil predmet posmeha. Ugotovil je, da je bolje, da se ljudem izogiba. Niso ga razumeli, on pa ni razumel njih. Nikoli jih ni uspel zadovoljiti. Začel je verjeti, da ni vreden ljubezni. Zato je vedno imel raje noč kot dan. Ponoči se je zlil s temo, ki jo je čutil v svojem srcu.

Bil je velik mož, sključene postave, kot da bi se ukrivil pod prevelikim bremenom, ki mu ga je naložilo življenje. Stanoval je na zapuščenem letališču, na katerega so ljudje že zdavnaj pozabili. Sosedov ni imel. Nikogar ni srečeval in to mu je ustrezalo. In vendar se tam ni počutil pozabljenega od sveta. Počasi se je spoprijateljil s knjigami, ki jih je nekoč sovražil. Ko je bral, si je domišljal, da živi življenje junakov iz knjig. Želel si je, da bi v sebi našel pogum in stopil na ulico z nasmehom na obrazu. Vsak večer si je obljubil, da je končno prišel ta dan. Jutri, si je govoril. Jutri. Jutri. A ko se je znašel med ljudmi, si je vedno znova premislil. Nisem še pripravljen, si je mislil. Strah, da bi zopet občutil zavrnitev, je bil pregloboko zakoreninjen v njem.

In tako je minil še en mesec. Hodil je po ulici, njegova glava nizko sklonjena in skrita za ovratnik plašča. Opazoval je ljudi, ki so se mu zdeli vedno bolj nasmejani. Če se je pred mesecem dni zdelo, da je mesto preplavila `Oda radosti´, so si zdaj požvižgavali Božične napeve. Mesto je bilo v pričakovanju. Ljudje so krasili domove, prižigali lučke. Vsi so se veselili praznikov, ki so bili pred vrati, on pa je bil le žalosten opazovalec.

V trenutku se je odločil, da se želi vrniti domov. Tako sunkovito se je zasukal, da ni opazil dekleta, ki je stalo za njim. Zaletela sta se na vso moč in vrečka z nakupi ji je padla iz rok. Bil je ves iz sebe, ko je pokleknil na tla, da bi pobral raztresene stvari, in se ves čas opravičeval. Šele ko je stvari stlačil nazaj v vrečko, jo je pogledal. Tudi ona je klečala. Želela mu je pomagati pobrati stvari. A je tako hitel, da ji ni dal priložnosti. In zdaj sta si zrla v oči. Nenadoma je ostal brez besed. Kot da bi se mu usta posušila. Gledal jo je naravnost v njene velike rjave oči, ki so bile nekaj najlepšega, kar je kdaj videl. Potem pa je spregovorila.

Mislil je, da sanja. Imela je tako nežen glas, da je bil zanj kot najlepša melodija. Istočasno sta vstala in podal ji je vrečko. Še enkrat se ji je opravičil, ona pa se je opravičila njemu, ker mu je stopila na pot. Potem se mu je nasmehnila.

Njen nasmeh je bil najlepše božično darilo, kar bi si jih človek sploh lahko želel. Gledal jo je z odprtimi usti in se rahlo zavedal, kako čudaško se ji mora zdeti njegovo obnašanje . Tedaj, pa je spet spregovorila. Poslušal jo je, kot bi bil uročen. Spreletelo ga je po celem telesu. In nekje v daljavi svojih misli, je razumel, da ga vabi na kavo.

Sledil ji je po ulici in jo poslušal. Peljala ga je v svojo najljubšo kavarno na koncu ulice. Izbrala je mizo ob oknu in si slekla plašč. Ves čas jo je gledal, kot da pred njim stoji vila iz sanj. Povedala mu je svoje ime in videl je, da čaka, da ji on zaupa svojega. V sebi je iskal moč, da bi spregovoril. Želel si je na to dekle narediti dober vtis. Razmišljal je o tem, da je to njegova priložnost. Da je končno prišel njegov 'Jutri'. Priložnost, ki je ne sme zapraviti. Priložnost, ki si jo zasluži. Razmišljal je, kaj bi rekli liki iz njegovih knjig. Zavedal se je, da še vedno ni spregovoril niti besede. Zdelo pa se je, kot da dekleta to ne moti. Potrpežljivo je čakala, z najlepšim nasmeškom na obrazu, in mu dala moč, da je navsezadnje okorno izdavil svoje ime.

Potem pa se je zgodil čudež. Ob njej se je tako prijetno počutil, da so se besede odlepile iz njegovega presušenega grla in uhajale na dan ena za drugo. Naročila sta kavo in se prijetno pogovarjala kot dva stara znanca, ki se dolgo nista videla. Njena družba je bila tako prijetna, da si je želel, da bi lahko za vedno ostal z njo v kavarni. Želel si je, da bi se čas ustavil.

In tako se je tudi zgodilo. Čas, ko je sovražil ljudi, ki so hodili po ulicah z nasmeški na obrazih, je zanj minil. Ugotovil je, da se ni potrebno naučiti, kako se nasmehniti. Nasmeh pride sam od sebe. Je spontan. In ko je človek srečen, se mu ves čas smeji. In zdaj je eden izmed njih. Eden izmed ljudi z nasmeškom na obrazu in veseli se vseh letnih časov in tudi sam si požvižgava napev, ki preplavi mesto.

MAČJA RAZSTAVA

Bilo je kar malce hladno, saj je bilo že konec oktobra. Ulice so bile kot izmite, zahajajoči sončni žarki so se odbijali od hiš, ki so bile utrujene od večdnevnega dežja.

In ljudje. Hodili so hitreje, avtomobili so se v mestni gneči pomikali bolj tekoče, vsi so bili nekako nasmejani in dobre volje, pešci in vozniki, skoraj vsi taksisti so si nekaj požvižgavali, kot da bi mesto preplavila glasba Beethovnove Ode radosti. Kot da bo jutri pomlad, ne zima, ki je sicer že čakala pred vrati.

Nisem razumela veselega razpoloženja, ki je prevzelo naše mesto. Odšla sem v kuhinjo in na pultu videla časopis. Prebrala sem naslovno stran. Pisalo je: V ponedeljek mačja razstava v našem mestu. Sedaj mi je bilo jasno, zakaj so vsi ljudje tako veseli. Živeli smo v Mačjem mestu in ni bilo družine, ki ne bi imela vsaj dveh mačk. Tudi mi smo imeli dve muci. A pred tremi leti ni bilo tako. Mama je rekla, da ne moremo imeti dveh muc. Eno muco smo oddali gospe, ki je živela v pet kilometrov oddaljenem Žabjedolu. Zelo sem bila navezana na muco, ona pa name. V Žabjedolu je bila zelo žalostna, ker me ni bilo zraven, čeprav se ji je lepo godilo. Tudi jaz sem jo zelo pogrešala. Nekega večera, ko je mama odprla vhodna vrata, da bi prezračila, je v hišo smuknila muca, ki smo jo oddali. Bila sem presrečna, muca pa tudi. Mama je videla, kako sem prekipevam od radosti in je dovolila, da jo obdržimo. Sedaj je ta muca moja in ime ji je Pika. Moj brat ima muco, ki ji je ime Sivka. Bratova muca je cela siva, na hrbtu ima črno črto, okoli gobčka pa je rjavo oranžna. Po karakterju je boječa muca. Vzljubila je samo mamo in brata. Samo njima se pusti božati. Mene ne mara. Pika pa se rada stisne k vsem. Je bela, črna, rjava in oranžno rjava. Vse tačke ima bele, zato pravimo, da ima obute bele nogavičke. Pika je zelo posebna muca. Njene oči so prelepe. Levo oko ima zeleno, desno pa modro. Na nosu ima rožnato liso.

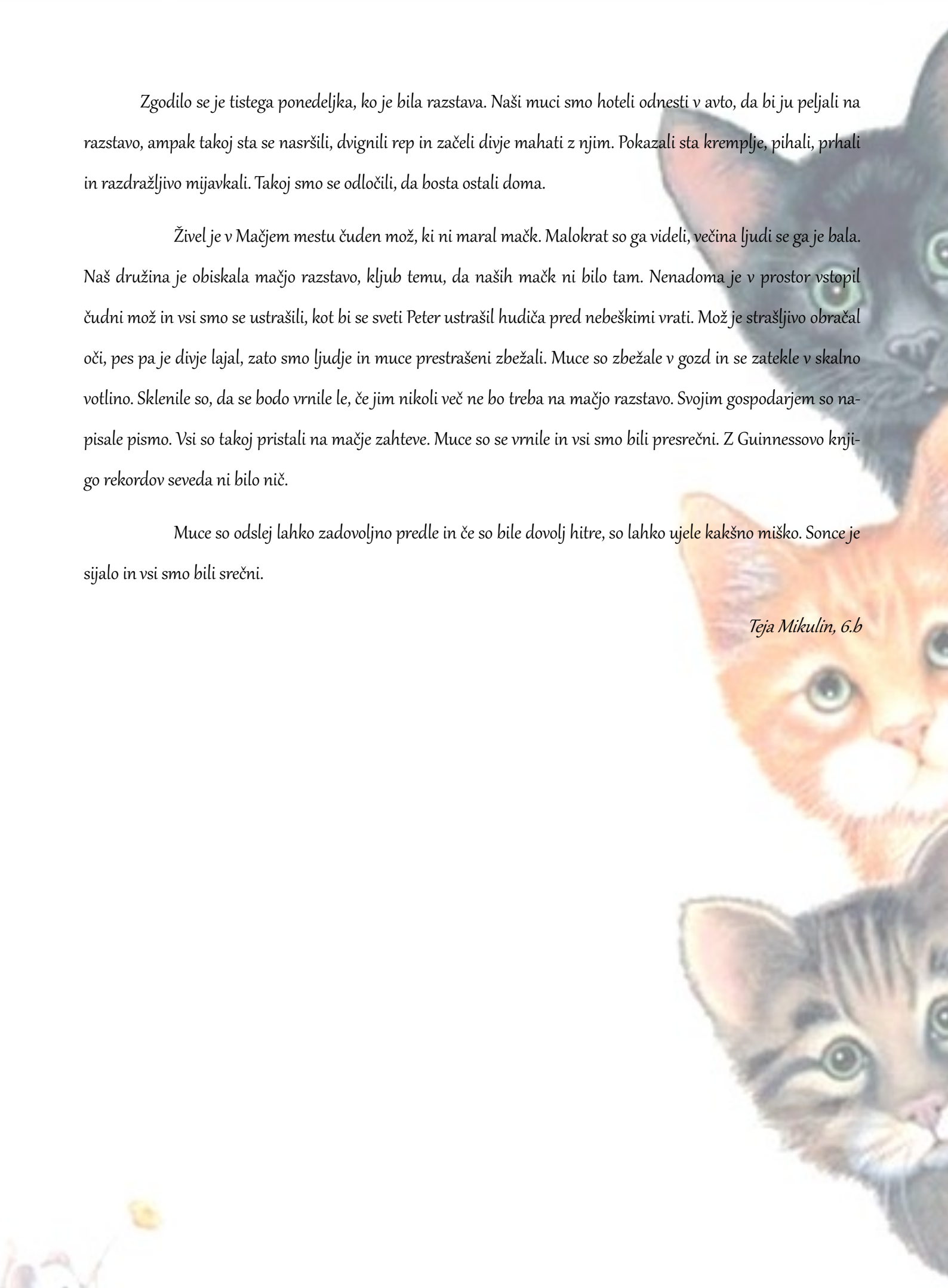
Mi naših muc še nikoli nismo peljali na razstavo, ker sem menila, da mucam zagotovo ni všeč, ko jih gleda na tisoče parov oči in so zaprte v kletki. Vsi meščani Mačjega mesta pa so se odločili odpeljati svoje muce na razstavo in so nas pregovorili, da ne moremo biti izjema, saj bo le tako naše mesto zapisano v Guinnessovo knjigo rekordov. Lepotni saloni in trgovine z dodatki za mačke so bili prepolni in v zraku je bilo vse naelektreno.

Zgodilo se je tistega ponedeljka, ko je bila razstava. Naši muci smo hoteli odnesti v avto, da bi ju peljali na razstavo, ampak takoj sta se nasršili, dvignili rep in začeli divje mahati z njim. Pokazali sta kremplje, pihali, prhali in razdražljivo mijavkali. Takoj smo se odločili, da bosta ostali doma.

Živel je v Mačjem mestu čuden mož, ki ni maral mačk. Malokrat so ga videli, večina ljudi se ga je bala. Naš družina je obiskala mačjo razstavo, kljub temu, da naših mačk ni bilo tam. Nenadoma je v prostor vstopil čudni mož in vsi smo se ustrašili, kot bi se sveti Peter ustrašil hudiča pred nebeškimi vrati. Mož je strašljivo obračal oči, pes pa je divje lajal, zato smo ljudje in muce prestrašeni zbežali. Muce so zbežale v gozd in se zatekle v skalno votlino. Sklenile so, da se bodo vrnile le, če jim nikoli več ne bo treba na mačjo razstavo. Svojim gospodarjem so napisale pismo. Vsi so takoj pristali na mačje zahteve. Muce so se vrnile in vsi smo bili presrečni. Z Guinnessovo knjigo rekordov seveda ni bilo nič.

Muce so odslej lahko zadovoljno predle in če so bile dovolj hitre, so lahko ujele kakšno miško. Sonce je sijalo in vsi smo bili srečni.

Teja Mikulin, 6.b

KATJINA ZGODBA

LIT. NATEČAJ ZA ODGOVOREN ODNOS DO ALKOHOLA

Bilo je poletje. Nismo hodili na daljše počitnice, večkrat pa smo šli za nekaj dni na morje. Hitro smo zlagali prtljago v avto.

»Katja, si vzela vse, kar potrebuješ?« me je vprašal očka.

»Samo še fotoaparat vzamem!« sem rekla in stekla v hišo.

Na morju smo se imeli lepo kot vedno. Z male jadrnice smo si ogledovali obalo in se kopali v prikupnih zalivčkih.

Pozno popoldne smo se vračali v tabor, kjer smo bivali. Mama je pripravila večerjo, potem pa smo šli spat. Očka pa je vedno odšel še na kratek sprehod. Vrnil se je zelo pozno. Slišala sem, da je bila mama jezna.

»Tudi danes se ne moreš odpovedati pijači?« ga je vprašala.

Nisem razumela, zakaj se je mama jezila. Takrat sem prvič slišala nekaj o pijači.

Tisto leto sem začela obiskovati osnovno šolo. Vesela sem bila in rada sem vsak dan premagovala kar dolgo pot do šole. Tudi mama je hodila v službo, vendar sem videla, da je zaradi nečesa vsak dan bolj zaskrbljena. Na moja vprašanja je odgovarjala z raznimi izgovori, da bi se izognila resnici. Očka pa je vedno pogosteje hodil pozno iz službe domov ali pa je zvečer odhajal na neke sestanke.

Nekega večera, ko se je kot običajno vrnil pozno, je bila mama spet zelo jezna. Zaprla sta se v sobo, jaz pa sem se potiho splazila do vrat in prisluškovala.

»Meni je tega dovolj! Moje prošnje ti nič ne pomenijo. Ne misliš na Katjo niti na mene! Vsak dan si pijan, zaslužen denar pa porabiš samo zase ali pa za pijačo!«

Oče se je branil, da ni alkoholik, da lahko neha piti, samo če hoče, mama pa ga je prosila, naj gre na zdravljenje. Odplazila sem se v posteljo in razmišljala, kaj je to alkoholik ...

Po tistem večeru so bili dnevi spet enolični. Z mamo sva bili večino dni sami doma. Mamina žalost se je kmalu polotila tudi mene.

Nekega večera pa je počilo. Očka se je vrnil domov popolnoma pijan.

»Mark, meni je vsega tega dovolj! Nočeš se spremeniti, nočeš pustiti pijače, zato se bova morali s Katjo odseliti!«

Takrat sem zaslišala mamin krik. Očka jo je hudo udaril in porinil, da je padla, potem pa zaloputnil z vrati in odvihral po stopnicah.

Stisnila sem se k mami vsa prestrašena. Očka se tisti večer ni več vrnil domov. Ni ga bilo niti naslednje dni. Po enem tednu se je vrnil. Bil je trezen in se opravičeval mami z obljubami, da se bo sedaj res spremenil. Mama mu ni mogla verjeti, saj je že velikokrat obljubil, pa se tega ni držal.

Tudi meni je bilo hudo. Jokala sem in objemala mamo, ker sem se bala, da jo bo očka spet udaril. Potem pa sem ga prijela za obe roki in ga vprašala: »Očka, zakaj nisi več moj očka? Zakaj naju z mamico nimaš rad? Zakaj toliko piješ? Nikoli več ne gremo na morje ali na izlet. Žalostna sem in sram me je pred sošolci, ker že vsi vedo, da si alkoholik.«

Trdno me je objel, stisnil k sebi, me pogledal in rekel: »Katja, šel bom na zdravljenje. Nehal bom piti in obljubim ti, da bom spet tvoj očka. Rad te imam, tebe in mamico. Pomagajta mi, da se bom spremenil!«

Kar je obljubil, je tudi uresničil.

»Danes je vse, kot mora biti!«je Katja zaključila svojo pripoved.

Včasih je potrebna samo beseda, da človeka pripravimo k razmišljanju o njegovih dejanjih.

Tudi sama sem začela razmišljati, kako hude posledice ima alkoholizem. Alkoholik uničuje svoje življenje, pa tudi ljudi, ki ga imajo radi. Največ časa porabi zase. V službi se ne morejo več zanašati nanj, zato ga največkrat odpustijo. Ker je brez dela, ima še več časa, da poseda po gostilnah. Če samo pomislim, kako hudo je bilo Katji in njeni mami. Vsi napori, strahovi, uspeha pa ni bilo ...

Veliko mladih, fantov, pa tudi deklet, svoj prosti čas namenja zabavi. In na teh zabavah pogosto za njimi ostajajo prazne steklenice vina in drugih alkoholnih pijač. Je to začetek poti v alkoholizem? Se ne znajo zabavati brez alkohola? Ne morem razumeti, ker je še toliko drugih možnosti, še posebej v športu, umetnosti, ustvarjanju, da najdeš pravo zabavo zase in za svojega prijatelja. Ali pa ob druženje na izletu, ob pohodih v gore, v raznih hobijih?

In tudi če je Slovenija vinorodna dežela in v njej pridelamo veliko vina, še ne pomeni, da bi morali tudi vsega popiti.
Predvsem na veselicah se ne znamo sprostiti in zabavati, če prej nekaj ne popijemo. To je značilno tudi za rajanje na naših vseljudskih praznovanjih, na katera smo tako ponosni, kot so npr. smučarski poleti v Planici, kar meče zelo slabo luč na tako športen narod.
Seveda pa se veliko ljudi trudi, da bi vino in alkohol uživali zmerno in kulturno.
Verjamem tudi, da bomo vsi mladi našli pravo pot in pravo zabavo, da se bomo izognili zasvojenosti z alkoholom. Če le naše mlade duše napolnimo s pristnim veseljem, doživljanjem in dovzetnostjo za lepo, ni potrebe, da bi alkohol zapolnil našo praznino.

Tineja Rigler, 9.a

SREČANJE S PRIMOŽEM TRUBARJEM

V kočiji se vozim proti Tübingenu. Vse je tako drugače. Mesta, vasi, ljudje. Živčna sem zaradi srečanja s Primožem Trubarjem, a sem hkrati vesela, saj bom spoznala enega pomembnejših stebrov naše preteklosti.

Srečava se pred Mestno hišo. Stopim iz kočije in mu grem naproti. Možakar je že star, oblečen je v dolgo duhovniško obleko. Molče se sprehodiva po ozkih srednjeveških ulicah, potem pa le spregovorim, saj hočem čim več izvedeti o njegovem življenju.

»Spoštovani gospod Trubar, kako se spominjate svoje mladosti?«

»Od doma sem odšel pri dvanajstih letih,« mi odgovori. »S šolanjem sem začel na Reki, nadaljeval pa v Salzburgu, kjer sem se preživljal s cerkvenim petjem. Pomembna oseba v mojem življenju je bil zagotovo škof Peter Bonomo, ki me je povabil v Trst. Vsestransko me je podpiral, me seznanil z literaturo, jeziki, spoznaval sem humanizem in renesanso ter protestantske ideje.«

»Vam je omogočil tudi nadaljnje šolanje?« me je zanimalo.

»Poslal me je študirat na Dunaj, a sem se bil prisiljen vrniti zaradi turških vpadov.«

»Ste se vrnili v Trst?«

»Da, tam sem postal duhovnik. V svojih pridigah sem izražal predvsem svoje reformacijske ideje.«

»Če se ne motim, ste nato odšli v Ljubljano, kajne?«

»Tako je, v Ljubljani sem pridigal, služboval pa sem tudi v drugih krajih. Tudi pri tem mi je škof pomaga. Ko je umrl, sem izgubil svojega največjega podpornika. Ker so me zaradi protestantskih idej preganjali, sem moral zbežati na Nemško.«

»Tam ste izdali prvi dve slovenski tiskani knjigi: Abecednik in Katekizem. Poskrbeli ste, da je slovenščina postala knjižni jezik,« ga pohvalim.

»Da, prav tu, v Tübingenu, sta zagledali luč sveta.«

»Uporabili ste gotico?« sem radovedna.

»Drži. Posebno pozornost pa sem posvetil jeziku. Potrudil sem se pri izbiri besed, saj sem želel, da bi knjigi lahko razumel vsak Slovenec, ne glede na njegovo narečje.«

»Kasneje ste se znova vrnili v Ljubljano.«

»In to zelo rad. Pridigal sem in učil. Prizadeval sem si za ustanovitev slovenske šole. Želim, da jo obiskujejo vsi, tako dečki kot deklice. Hotel sem, da slovenska cerkev deluje protestantsko. To sem opisal v knjigi Cerkovna ordninga. Zaradi tega so me preganjali in sem moral za vedno zapustiti Kranjsko.«

»Kako pa ste povezani z Gorico?«

»V Gorici sem pridigal v treh jezikih – slovenskem, nemškem ter italijanskem. Vedno sem pridigal na trgih in drugih javnih krajih, kajti v cerkev mi ni bilo dovoljeno vstopiti. Na Goriškem so me gostile plemiške družine.«

Imam še veliko vprašanj, toda moj sogovornik je videti utrujen. A tudi sama želim čim prej priti domov, se vrniti v čas, ki ga dobro poznam, ki je moj.

Poslovim se od gospoda Trubarja, se mu zahvalim za pogovor, sedem v kočijo in se odpeljem proti Sloveniji, zadovoljna zaradi bogate izkušnje.

Hana Markovčič Kosovel, 9. a

KDOR HOČE VIDETI, MORA GLEDATI S SRCEM

Življenje ni vedno enostavno. Včasih se nam zdi, da za naše težave ni rešitev in bi najraje kar obupali. Naletimo ne mnoge ovire in prepreke, postavljeni smo pred mnogo pomembnih odločitev. /.../ Naše življenje je dolgo potovanje. Ima vzpone in padce, solze sreče in solze obupa. Oda iz vsake napake, ovire ali lepega dogodka se nekaj naučimo. /.../ Vedno je treba gledati s srcem, bistvo je očem nevidno. Če želimo nekoga videti takšnega, kot je, ga moramo najprej sprejeti. To lahko stori le naše srce. In šele ko se srce naveže na nekoga ali nekaj, ustvari posebno vez, vez ljubezni. Šele takrat najde tisto, kar je zares pomembno. /.../ Največje bogastvo človeka se torej skriva v srcu. /.../

V ljubezni pa se lahko hitro zalomi, pa naj bo prijateljska, družinska ali partnerska. Zato je ljubezen treba negovati; ljudje, ki se imajo radi, se morajo spoštovati in se drug drugemu nenehno prilagajati.

Med vsemi ovirami, ki nas čakajo na naši življenjski poti, sem omenil tudi solze. Lahko so solze sreče ali žalosti, strahu ali obupa. Tako skrivnostna je dolina solz. Solze povedo marsikaj. In razume jih lahko samo srce. Ko vidimo osebo, ki joče, ne moremo vedeti, kaj se skriva za temi solzami. Lahko le ugibamo, ali je ta oseba vesela ali žalostna. Toda naše srce čuti. Čuti vso srečo, žalost, začudenje, strah ... toda solze nam v bistvu lahko tudi pomagajo. Prav je, da se zjočemo. S solzami iz sebe izpustimo vse, kar nas muči, operejo našo dušo in dobimo nove moči in voljo za naprej.

Ob koncu poti se radi ozremo nazaj. Spomnimo se vseh težav, ovir, preprek, solza, predvsem pa lepih trenutkov. Ni pomemben cilj, pomembna je pot, naše doživljanje, občutki na tej poti, vse lekcije, ki nam jih je življenjska pot dala, vsi spomini ... Srečni in ponosni smo šele takrat, ko se zavemo, kaj vse smo na poti premagali. Zagotovo pa nisi srečen, če je bila tvoja pot ravna, brez ovir, a prazna, brez spominov.

Nejc Biteznik, 9.b

KEKEC

Iz šole na kekec smo šli
po Partizanski ulici.
Tam prijateljeva hiša stoji,
sosedom že češnja cveti.

Po cesti naravnost gremo,
Maja in Donjeta težita,
Lara in Neža pa kričita.
Zato nimam več navdiha,
rabim malo oddiha.

Mimo kamnitega zidu smo šli
in se tam ustavili.
Lara in Neža sta se smejali,
mi pa veselo čez zebro skakali.

Kmalu smo v šolo prišli
in se odpočili vsi.

Miha Mlekuž, 3.b

OD ZRNA DO KRUHA

Tretji razred smo preživeli tehniški dan na kmetiji pri Petrovih v Narinu.

Ob 7.30 smo se zbrali v avli šole. Avtobus je odpeljal ob 7.40. V Narin smo prispeli ob 9.uri.

Najprej so nas pozdravili in postregli s pecivom in čajem. Po pogostitvi je naš razred odšel z gospodom Darkom. Povedal in pokazal nam je, kako nastane moka in nam predstavil različne pripomočke: srp, mlinski kamen, brusni kamen, koso, sito cepec, brano ... V zahvalo smo mu zapeli pesmico.

Že zelo lačni smo pomalicali. po malici nas je gospa Majda odpeljala v črno kuhinjo. Tam nam je pokazala staro posodo, predmete, obutev in oblačila. Pekli smo tudi kruh. Gospa Majda je zamesila testo. Večino testa je zamesila že prej in iz njega naredila dolgo kačo. To je razdelila na 27 kosov. Vsak je svoj košček testa še malo pregnetel in oblikoval hlebček. Medtem smo prepevali različne pesmi. Gospa Majda je dala kruh v krušno peč. Ko je bil pečen, smo vzeli nahrbtnike in se odpravili proti avtobusu. po vrnitvi v šolo smo pojedli vsak svoj sendvič.

Zelo sem se imela lepo, še najbolj pa sem vesela, da sem izvedela nekaj novega.

Lara Rodman, 3.b

v 3.b smo pisali pesmi o mamah:

Ko pade noč,

ti kot sonček zažariš.

Ti, naša super mama,

Ti vse narediš.

Zato te bom poslušal,

vse kar rečeš mi.

Vijolice so modre,

trobentice rumene.

ljubezen do tebe

je vedno brez meje.

Ker te imam rad

in vse zaupam ti vem,

da sem lahko brez skrbi.

Miha Mlekuž,3.b

Ko mama darila dobi,

se razveseli na vse strani,

da živi in zdravi smo vsi,

do konca svojih dni.

Lajla in Nataša, 3.b

Jaz obožujem mamo zelo,

ji dam lep šopek,

jo stisnem močno.

Neža, Lara, Vita, 3.b

Preden grem v šolo

me mama zjutraj objame.

Ko pridem domov ,rečem:

»Dobil sem pet,«

in mama vesela je spet.

Ivan Mitkov, 3.b

Dajmo vse srce mami,

zapojmo pesem mami,

dajmo darilo mami!

Maša in Donjeta , 3.b

Dajmo vsa darila mami.

Dajmo prijateljstvo mami.

Napišimo pesmico mami,

saj to je moja mami.

Nejc in Žiga, 3.b

PRIJATELJ PRIDI, GREVA V DEŽELO PRIJATELJSTVA.

RADA SE IMAVA.

IGRALA SE ZA VEDNO BOVA SKUPAJ.

JUTRANJE SONCE NAJU ZBUDI,

A KO NEKAJ TI POVEM,

TI NAJBOLJŠI PRIJATELJ SI.

ENO SKUPAJ SVA,

LEPO SE IMAVA.

JOJ, PRIJATELJ, SAMO MOJ SI!

(Tinkara Koron, 4.d)

PESMI RADI POJEMO,

RAJAMO ŠE BOLJ Z VESELJEM.

IN NAJLEPŠE KAR SE DA, PRIJATELJSTVO JE TO.

JAGODA IMA NAJLEPŠI CVET.

A CVET, KI LEPŠI JE, JE CVET PRIJATELJSTVA.

TA CVET JE KAKOR TI, PRIJATELJ MOJ.

ENA LUČ, KI V MESTU SVETI.

LUČ, KI ŽARI, ŽARI KOT TI.

SKRIVA SE V TEBI, TEBI VSE ŽARI.

TVOJE SRCE JE NAJLEPŠE.

VOTLO NI, A SVETLO.

O, VESELA SEM, DA TE IMAM!

(Nina Ladava 4.d)

PRIJATELJ.

ROKE POLNE PRIJATELJSTVA IMAŠ

IN RADA SE IMAVA.

JAZ IN TI SKUPAJ BOVA ZA VEDNO.

A ČE NAJU KAJ LOČI,

TEBE, ISKAL TE BOM.

EEJ, ME SLIŠIŠ? ISKAL TE BOM,

LE DA TE NAJDEM.

JAZ IN TI SKUPAJ BOVA ZA VEDNO.

(Izak Vižin, 4.d)

MOJ PRIJATELJ SI,

OD NEKDAJ SE POZNAVA.

JAZ IMAM TEBE RAD.

PRIJATELJ PRIJATELJA IMA RAD.

RAD IMAŠ TUDI MENE

IN VEDNO BOVA SKUPAJ.

JAZ IN TI

BOVA ŠLA VSEPOVSOD.

PRIJATELJA BOVA ZA ZMERAJ.

EJ, SAJ MOJ PRIJATELJ SI,

PRIJATELJA SVA.

JA SUPER, DA SVA PRIJATELJA.

(Matej Čušin, 4.d)

PRIJATELJ,

RADA SE IMAVA.

IMAM TE RADA!

JAZ IN TI SVA NAJBOLJŠA PRIJATELJA.

ALI SI TU, MOJ PRIJATELJ?

TU SEM S TEBOJ.

EDINA NAJBOLJŠA PRIAJTELJICA SI,

LEPO TE JE SPET VIDETI.

JAZ IN TI SVA PRIJATELJICI.

(Julija Murovec, 4.d)

PRIJATELJ.

RADOSTI POLN SI,

ISKRICA TI NEKJE ŽARI,

JUNAK SI ZA VSE LJUDI.

A TI NAJBOLJŠI SI,

TEBE NOBEN NE ZAPUSTI.

ENAKEGA SRCA SVA SI.

LEPO SE RAZUMEVA.

JUTRANJE SONCE ZAŽARI, ZBUDIŠ SE TI.

(Kaja Čebron, 4.d)

PRIJATELJICA

Ti si moja prijateljica.

Tvoje oči so lepe kot zvezde.

Tvoje srce pa je toplo kot ogenj.

Lepo se imava, moja prijateljica.

Sonce žari, a midve se druživa.

Gledava pomlad, gledava oblake.

Glej no, metuljček leta nam nama,

prisrčno naju pozdravlja.

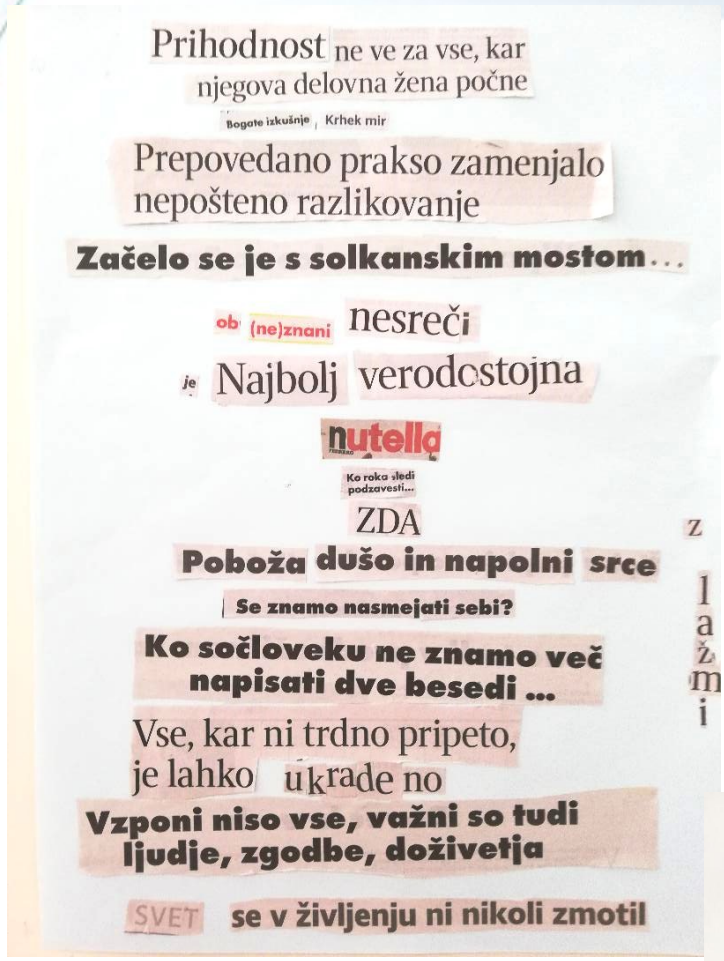
O prijateljica, s teboj mi je lepo.

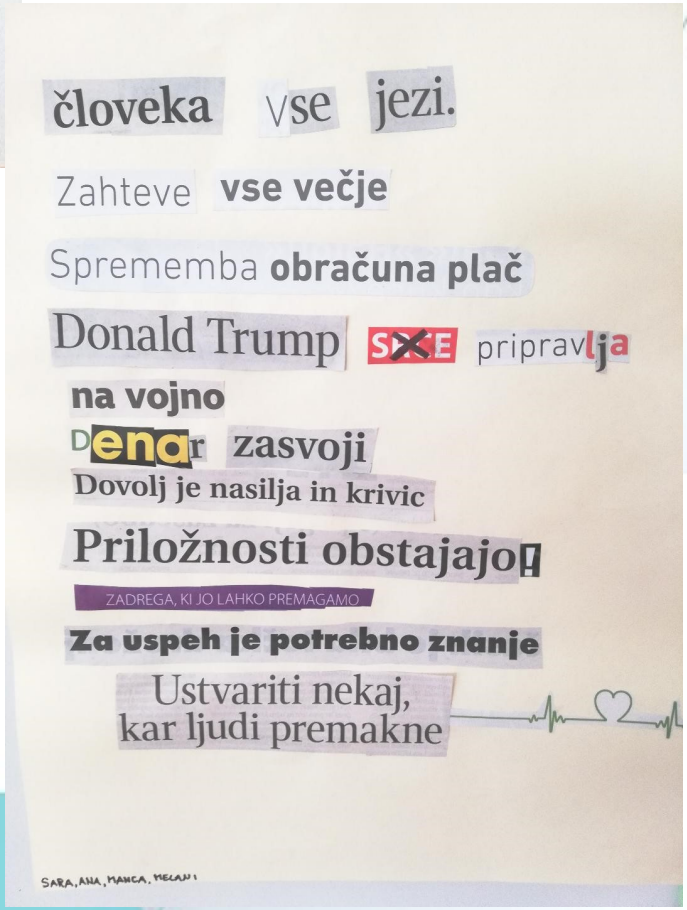
(Maja Furlani Munih, 4.d)

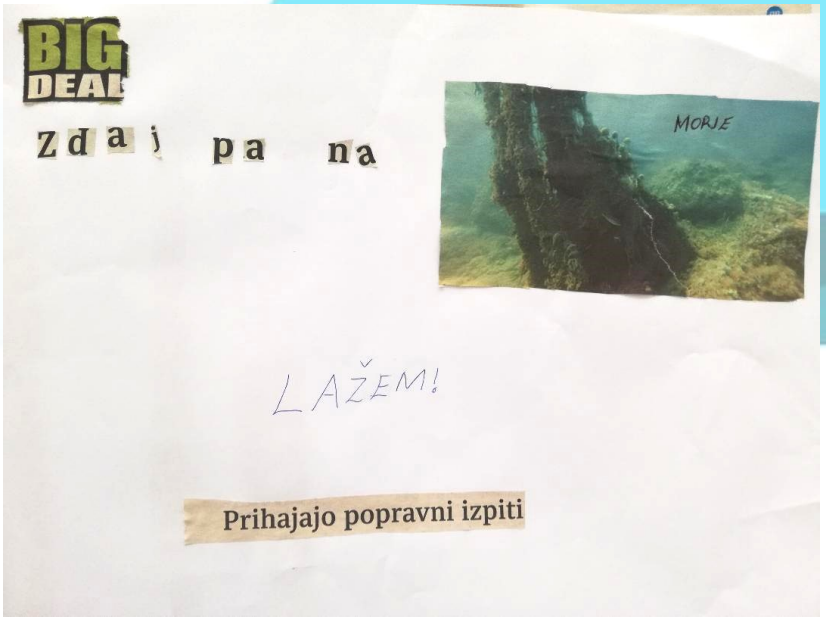

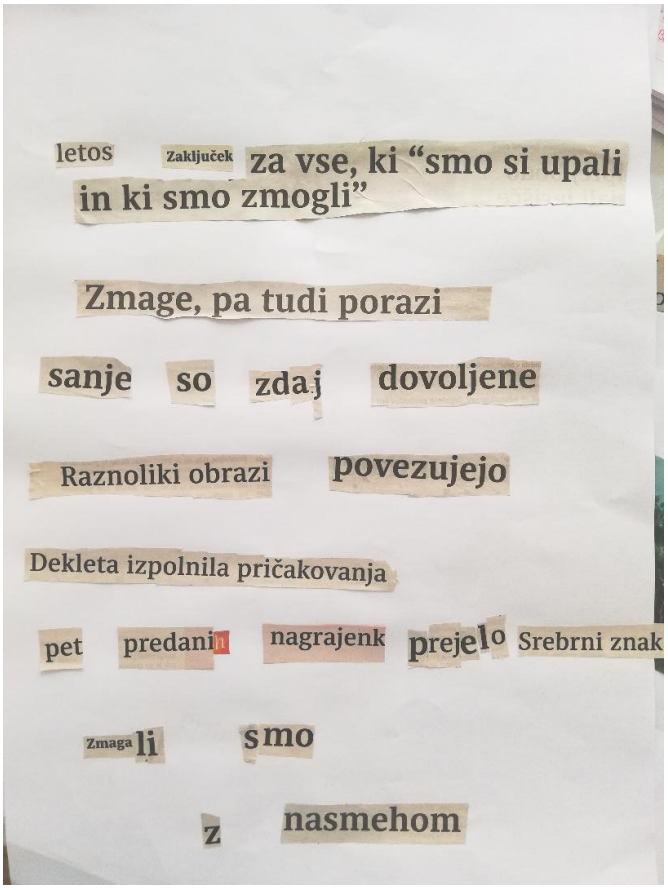
KONS. 9

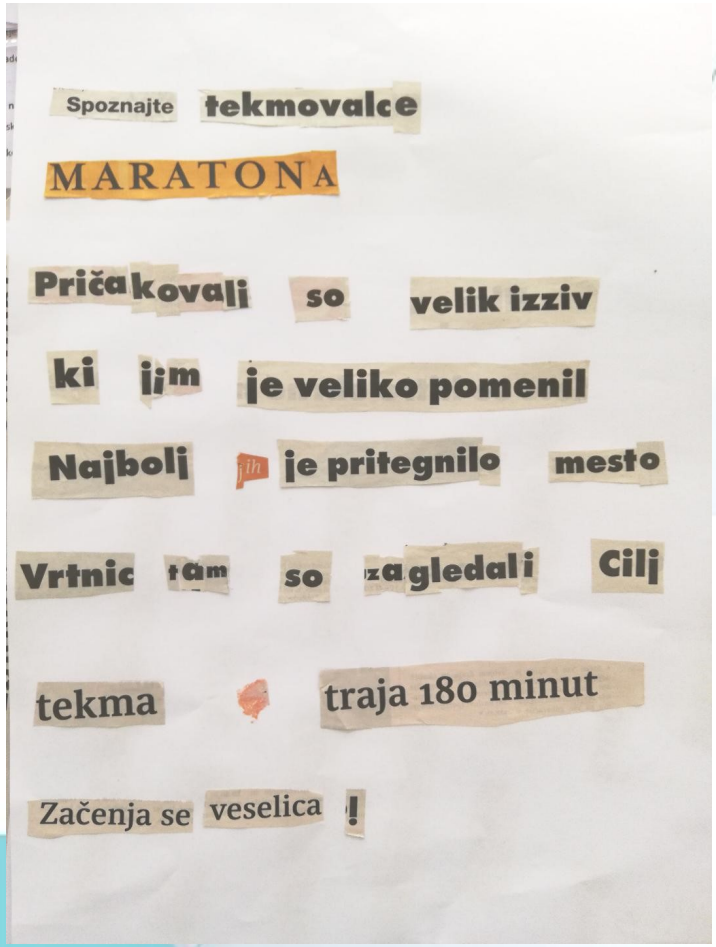
Učenci v 9. razredu so ob prebiranju Kosovelove poezije ustvarjali lepljenke v smeri konstruktivizma. Nastali so zanimivi konstrukti.

BIG DEAL
zdaj pa na
MORJE
LAŽEM!
Prihajajo popravni izpiti

letos
Zaključek
za vse, ki "smo si upali in ki smo zmogli"
Zmage, pa tudi porazi
sanje so zdaj dovoljene
Raznoliki obrazi povezujejo
Dekleta izpolnila pričakovanja
pet predanih nagrajenk prejela Srebrni znak
Zmaga li smo
z nasmehom

Spoznajte tekmovalce
MARATONA
Pričakovali so velik izziv
ki jim je veliko pomenil
Najboljih je pritegnilo mesto
Vrtnic tam so zagledali Cilj
tekma traja 180 minut
Začenja se veselica !

SLIVE, MODRE, RUMENE, ZDRAVILNE ...

Prvih uric kuharskega krožka smo se udeležili učenci petih razredov naše šole.

V učilnicah smo nabrali slive, ki jih učenci niso pojedli. Odločili smo se, da iz njih pripravimo marmelado. Slive smo izkoščičili, jih natrgali na manjše koščke, stresli v lonec z debelim dnom in med počasnim mešanjem kuhali na zmerni temperaturi približno eno uro. Dodali smo sladkor, limonino lupinico in cimet. Slive smo zmiksali s paličnim mešalnikom in z vročo marmelado napolnili kozarce, jih tesno zaprli in pokrili z odejo, da se je marmelada počasi ohlajala.

Slive so zdravilen jesenski sadež. Vsebujejo veliko antioksidantov in vlaknin, ki ugodno delujejo na presnovo, veliko mineralov kalij, kalcij, magnezij, železo, veliko vitaminov A, B6, B12, C, D in le malo sladkorja, ki počasi potuje iz krvi v celice in je zato priporočeno sadje za sladkorne bolnike.

Uživamo sveže, suhe, kot dodatek jedem, kompote in marmelade.

učenci 5. razreda in učiteljica Laura Ozebek

ZADIŠALO JE PO LJUBLJANSKIH JEDEH

Meseca maja smo se učenci 8. c razreda udeležili regijskega tekmovanja za Zlato kuhalnico v Izoli. Pripravili smo pražen krompir, leteče žgance in ljubljanske skutne palačinke s pehtranom.

Leta 2000 so v Ljubljani ustanovili Društvo za priznanje praženega krompirja kot samostojne jedi. Društvo vsako leto organizira Svetovni festival praženega krompirja, ima svojo njivo in svojo himno, ki gre tako:

Sladko je vince
in hladen je pir,
toda najboljši je
pražen krompir.
To ni ne maslo,
ne sadje, ne sir,
to je, prijatelji,
pražen krompir.
Vse sort jedače bolezni so vir,
nam trdno zdravje da
pražen krompir.
Tu smo se zbrali
in našli svoj mir
zdaj, ko nas združil je
pražen krompir.

(Dušan Velkaverh)

Delavci iz mestnega pristanišča ob Ljubljanici so ocvrta in pečena piščančja bedra in perutnice duhovito poimenovali leteči žganci, kot poročajo pisni viri iz 17. stoletja. Ajdovi, ječmenovi, koruzni žganci so bili najbolj vsakdanja, množična jed, pogosto tudi jed revščine in preživetja.

V ljubljanskih družinah so ob petkih poleg fižolove juhe s testeninami pogosto pripravljali palačinke, nadevane s skuto in pehtranom, ki so jih gratinirali in uživali kot sladico ali glavno jed.

(Vir: Bogataj, Janez, 1947-Okusiti Slovenijo-Ljubljana: Rokus Klett, 2012)

Za pripravo praženega krompirja in ocvrtega piščanca smo se morali kar potruditi. Ni bilo enostavno narezati tankih rezin čebule in tudi ne ocvreti piščanca v olju tako, da pri kosti ni več rdeč. A nam je uspelo. Naučili in doživeli smo se veliko lepega in nepozabnega.

Prejeli smo srebrno priznanje!

Sanja, Žanet, Sara, Taja, Nikola, Xander in učiteljica Laura Ozebek

BODY WORLDS VITAL

Učenci 7. in 8. razreda so januarja letos obiskali razstavo človeških plastinatov oziroma ohranjenih pravih teles v Ljubljani.

Plastinacijo je odkril prof. dr. Gunther von Hagens leta 1977 kot docent anatomije na Univerzi v Heidelbergu. Plastinacija je proces ali tehnika s katero preprečimo propadanje človeškega telesa po njegovi smrti. Postopek plastinacije ga obdrži v pravi izvorni obliki in barvi brez vonja.

Več kot 13.000 ljudi je posthumno darovalo svoja telesa za plastinacijo in razstavo. Njihov prispevek k izobraževanju prihodnjih generacij je neprecenljiv.

Opazovali so telesa nogometaša, košarkarja, pljuča kadilcev, srce športnika, več različnih organov s tumorjem, posledice srčnega infarkta na srčni mišici, možgane, prebavila, živčevje, krvni obtok dlani ...

Razstava je bila za Vvse navdihujoča rekonstrukcija resničnosti, ki nas je vzpodbudila k spoštljivemu odnosu do svojega telesa in odgovorni skrbi zanj.

Nena Blažič in Julija Ilona Szabo, 8.a

ROSEBAG

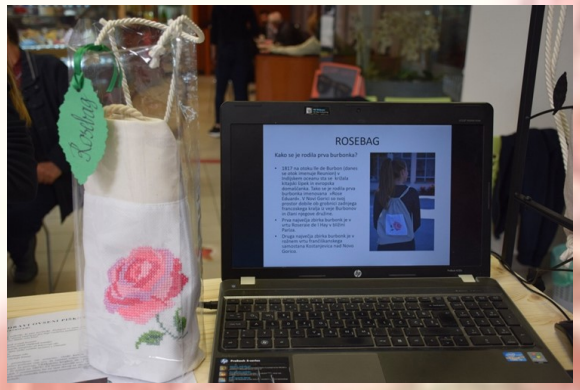

Učenci iz 9. a razreda: Timotej, Ana, Tineja, Danaja in Kristina smo na 33. državnem turističnem festivalu prejeli srebrno priznanje za sodelovanje.

Izdelali smo turistično nalogo in se predstavili na turistični tržnici. Predstavitev na tržnici vključuje izdelavo vabila, ponudbo soka iz vrtničnih cvetnih listov, ovsene piškote z vrtničnimi cvetnimi listi, tri zgodbe, ki dopolnjujejo naš spominek Rosebag, reševanje križanke z nagradami, štiri nahrbtnike z izvezeno vrtnico burbonko in diaprojekcijo Rosebag. Diaprojekcija ponazarja našo metodo dela "Poganjki projektov" pri izvajanju projekta.

ekipa Rosebag

FOTORAČUNALNIŠKI EXTEMPORE NA MOSTU NA SOČI

Pripravila: Tanja Batistič Poljšak, učiteljica

Učenke likovnega krožka so se pod mentorstvom učiteljice Tanje Batistič Poljšak, v petek, 19. aprila, udeležile Fotoextempora, ki ga je organizirala OŠ Dušana Muniha na Mostu na Soči.

Vreme jim je bilo naklonjeno, zato so učenke lahko uživale v prelepi naravi in zeleni okolici. Nastala je marsikatera fotografija, katero so potem učenke uporabile pri izdelovanju spodnjih fotomontaž.

Brina Kovač, 7.c, »Makro«

Brina Kovač, 7.c, »Novo življenje«

Brina Kovač, 7.c, »Staro in novo«

Brina Kovač, 7.c, »Stopnice v prihodnost«

Ema Modrijan, 7.a, »Prehod v naravo«

Ema Modrijan, 7.a, »Rože v gozdu«

Ema Modrijan, 7.a, »Rože«

Ema Modrijan, 7.a, »Mesto in narava«

Veronika Štrukelj, 6.a, »Leteči cvetki«

Veronika Štrukelj, 6.a, »Razglednica«

Veronika Štrukelj, 6.a, »Senca in roža«

Ema Modrijan, 7.a, »Narava prevzame prostor«

NAGRADNI NATEČAJ SAFE.SI 2018/19

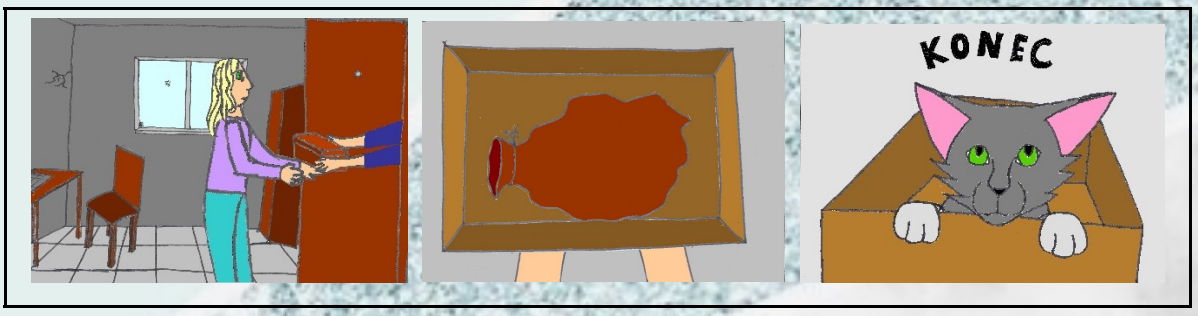
Pripravila: Tanja Batistič Poljšak, učiteljica

Brina Kovač (7.c) in Ema Modrijan (7.a) sta se na nagradnem natečaju Safe.si, odlično odrezali. Pod mentorstvom učiteljice Tanje Batistič Poljšak, sta izdelali risani film, s katerim sta opozorili na nevarnosti na spletu. Dosegli sta 2. mesto.

Kratki film »Maček v žaklju« pripoveduje o deklici, ki preko spleta kupi rdeče plesne čeveljce. Na koncu pa dobi mačka v žaklju.

Film je med nagrajenimi izdelki letošnjega SAFE.SI nagradnega natečaja in je dosegel 2. mesto.

Mentorica in učenki so bile vabljene na zaključni dogodek v Ljubljano, v četrtek, 30. maja 2019. V Kinodvoru so si nagrajeni učenci ogledali slovenski dokumentarni film Ptice jezer, njihova vrnitev. Po ogledu filma pa je sledila podelitev nagrad.

Tekmovanje iz angleškega jezika 8. razred

Na državnem tekmovanju je srebrno priznanje iz angleškega jezika za 8. razred

osvojil: Xander Bizjak 8.c.

Tekmovanje iz angleškega jezika 9. raz

Srebrno priznanje iz angleškega jezika 9. razred so na regijskem tekmovanju osvojili Aleksandra Postolov, Lan Batič, Sanja Ferfolja, Sandra Hodžić in Liza Zavrtanik.

Na državnem tekmovanju je srebrno priznanje osvojila Aleksandra Postolov, zlato pa Lan Batič.

Tekmovanje iz znanja zgodovine

Srebrno priznanje iz znanja zgodovine na regijskem tekmovanju so dosegli Timotej Rebek, Filip Bizjak, Liza Zavrtanik.

Srebrno priznanje na državnem tekmovanju iz znanja zgodovine je osvojila Liza Zavrtanik, 9. c.

Tekmovanje iz znanja geografije

Srebrno priznanje iz znanja geografije na regijskem tekmovanju so prejeli Ema Modrijan, Nikola Atanasovski, Žan Perat, Lana Fornazarič, Žiga Maver Roldo.

Na državnem tekmovanju sta zlato priznanje iz znanja geografije osvojila Ema Modrijan 7. a in Žiga Maver Roldo 9. b.

Srebrno priznanje iz znanja geografije na državnem tekmovanju pa Nikola Atanasovski 8. c.

Tekmovanje za Vegovo priznanje

Na državnem tekmovanju so srebrno Vegovo priznanje osvojili:

Maja Humar 5.c, Zarja Zoroja Gabriel 5.d, Denis Semič Simsič 6.a, Benjamin Likar 6.b, Ema Modrijan 7.a, Samo Vrabec 8.c, Tom Markič 8.b, Lan Batič 9.b, Timeja Hojak 9.b

Vsa leta šolanja je Timeja Hojak osvojila bronasta Vegova priznanja in tako osvojila diamantnega kenguruja.

Tekmovanje iz znanja fizike za Stefanovo priznanje

Srebrno Stefanovo priznanje so na regijskem tekmovanju prejeli Nikola Atanasovski, Vijan Pavlin, Timotej Rebek, Žiga Maver Roldo.

Tekmovanje iz logike

Srebrno priznanje na področnem tekmovanju sta osvojila: Ema Modrijan 7.a in Timeja Hojak 9.b.

Tekmovanje iz poznavanja sladkorne bolezni

Srebrna priznanja na državnem tekmovanju sta osvojili Mia Bizjak iz 9. b in Neja Dodić iz 9. c.

Tekmovanje Vesela šola

Srebrno priznanje Vesela šola

Laura Muren Bratuž in Lana Honn , 5.d, Ema Modrijan in Maja Mamič, 7.a, Filip Bizjak in Aleksandra Postolov, 9.a, Sanja Ferfolja in Mia Bizjak, 9.b

Zlato priznanje Vesela šola

Zarja Zoroja Gabriel, 5.d

Tekmovanje Male sive celice

EKIPA, ki so jo sestavljali Maja Mamič, 7.a, Marko Berce, 8.c, Aleksandra Postolov, 9.a, se je uvrstila na TV in se uvrstila med 8 najboljših šol letošnjih MSC.

Tekmovanje WSC

Svetovno tekmovanje WSC - Peking, Kitajska (19. 6. - 27. 6. 2019)

Meri Makovec, 9.b, Sanja Ferfolja, 9.b, Laura Jelina, 9.c, Kemal Asanoski, 9.b, Sandra Hodžić, 9.b, Vijan Pavlin, 8.d, Polona Zavrtanik, 8.d

Bralna značka - zlati bralci

9. a

Filip Bizjak, Hana Markovčič Kosovel, Kristina Trampuž, Kaja Bubnič, Ana Mačus, Žan Perat, Timotej Rebek, Danaja Školaris, Eva Boršič, Aleksandra Postolov, Tineja Rigler, , Aljaž Vadjunec

9. b

Jana Fiegl, , Lana Fornazarič, Sandra Hodžić, Timeja Hojak, Žiga Maver Roldo, Matija Mikulin, Aleks Mudri, Lan Batič, Mia Bizjak, Sanja Ferfolja, Jaka Podbrščček, Rudi Rijavec, Nejc Biteznik, Meri Makovec, Kristina Štrukelj, Svetlana Valič, Kemal Asanoski

9. c

Hana Bric, Sara Fabčič, Manca Lozar, Laura Jelina, Ana Rožič, Naja Repovš, Tjaš Merljak Šavle, Liza Zavrtanik, Erin Drašković, Matic Ruter

Tekmovanje Festival Labirint

Na regijskem tekmovanju Festival Labirint sta Teo Valentinčič in Daniel Rolih iz 7. a razreda osvojila zlati priznanji.

TURIZMU POMAGA LASTNA GLAVA- TURISTIČNI SPOMINEK MOJEGA KRAJA

Na državnem tekmovanju je ekipa naše šole prejela srebrno priznanje. Sestavljali so jo:

Tineja Rigler, Ana Mačus, Timotej Rebek, Danaja Školaris, Kristina Trampuž, Gaja Bizjak iz 9. a ter Nejc Biteznik iz 9. b.

ZLATA KUHALNICA

Na regijskem tekmovanju je ekipa naše šole osvojila srebrno priznanje:

Nikola Atanasovski, Xander Bizjak, Taja Simoniti, Sara Hodžić, Sanja Damjanović, Žanet Pavlin Žnidarčič.

MLADI RAZISKOVALCI ZGODOVINE - TEMA »JUHUHU, POČITNICE SO TU«.

Člani zgodovinskega krožka naše šole so letos na to tematiko pripravili raziskovalno nalogo z naslovom "NI VROČE. AMPAK MOKRO. ZGODOVINA BAZENA PRI MEBLU." In osvojili **ZLATO priznanje**.

Sodelovali so: Luka Tešić, 6.c , Brina Božič, Vita Haler, Maja Mamič, Ema Modrijan, Ula Simčič, Lara Žiberna 7.a, Nina Ovidoni, Julija Šinkovec, Neža Škibin, Boris Tešić, 7.b, Amel Mrkaljević, 7. c

PO FABIANIJEVIH POTEH 2018/19, mednarodni bienale

ZLATO PRIZNANJE je osvojila Ema Modrijan, 7.a.

LIKOVNI NATEČAJ SAFE.SI 2018/19

2. mesto: Ema Modrijan, 7.a in Brina Kovač, 7.c

LITERARNI NATEČAJ 2019

Petja Dornik iz 6. c razreda je prejel priznanje za posebno omembo po izboru žirije na literarnem natečaju 2019 za II. triado OŠ.

DRŽAVNO TEKMOVANJE V PLEZANJU

Jaka Lužnik Robba iz 7. b je na finalu na Vojniku dosegel 3. mesto na državnem tekmovanju med tekmovalci brez licence.

DRŽAVNO TEKMOVANJE V NAMIZNEM TENISU

Sara Tokić iz 7. a je na finalu v Puconcih osvojila 5. mesto.

AKCIJA ZA ZDRAVE IN ČISTE ZOBE

Vsa leta so broško za čiste zobe dosegli:

Kaja Bubnič, Ana Mačus, Tineja Rigler, 9. a

Erin Drašković, Neja Dodič, Matic Ruter, 9. c

ŠOLSKI IN REGIJSKI ZMAGOVALCI AKCIJE ZA ČISTE ZOBE 2018/2019

Učenci 8. c razreda.

PROSTOVOLJSTVO

Na šoli imamo 69 prostovoljcev.

POSEBNI DOSEŽKI:

Tineja Rigler!

Čestitke za vzorno vedenje ter zahvala za nesebično pomoč in sodelovanje na različnih področjih šolskega dela.

Učenci so sodelovali in dosegali priznanja tudi na drugih področjih. Tekmovali so za Proteusovo priznanje, Cankarjevo priznanje, Preglovo priznanje, v računalniški in informacijski pismenosti Bober, iz znanja naravoslovja Kresnička iz znanja italijanščine, brali so za slovensko, italijansko in angleško bralno značko.

ZA BISTRE GLAVE

REŠI NASLEDNJE VODNIKOVE UGANKE:

Brez ust govorim, nezastopnim molčim.

Kdor hoče moja jabolka jest, ni treba nikoli jim mene otrest; le deblo poderi, pod mano poberi!

Rojen še oče ni, sin že po streh leti.

Ptica sem, pa po meni nihče ne strelja, sladka sem, cukra pa iz me ne dela.

Eden za drugim tečeta, nikdar se ujeti nečeta.

Biba leze, bivol ni; tovor nese, osel ni; róge ima, kozel ni; kaj je neki, kaj se ti zdi?

Vodíca mičen breg obliva, se varuj - je vsa zapeljiva!

Kaj imamo tako dolgo, dokler iščemo, ko pa najdemo, nimamo.

Brez nog tečem, brez koles peljem, na tla ne stopim, vender veliko težo daleč prenesem.

Kateri čudež bi pjanci najraje videli?

Kaj je hitrejše kakor blisk?

Spomlad dišim, poleti hladim, jeseni redim, pozimi gorim.

Kože smo strójene, imamo pa šivane prste, vse zvótljene.

Sládko zgovorna stajica, pa v njej so bela jagnjeta.

Vse odprto, vse prebito, lačno, predrto, zmerom pa sito.

Ves dan piha, zdeha, nikdar se ne upeha.

Šviga, švaga čez dva praga.

V bukvah tičim, se nič ne učim.

REŠITVE:

Knjiga, Krompir, Ogenj in dim, Čebela, Dan in noč, Polž, Ženske solze, Uganka, Čoln, Da bi se voda v vino spremenila, Misli – Sadno drevo, Rokavice, Usta pa zobje, Sito, Kovaški meh, Metla, Molj

KVIZ

1. **Kako so vrtnice burbonke dobile ime?**

a. po mestu nastanka na otoku Burbone v Indijskem oceanu.

b. po družini francoskih kraljev.

c. po izumitelju vrste burbonk.

2. Kaj je značilnost grba Nove Gorice?

a. golob.

b. oljčna vejica.

c. stilizirana vrtnica.

3. Kje se nahaja drugi največji vrt vrtnic burbonk v Evropi?

a. v rožnem vrtu de l Hay v bližini Pariza.

b. v rožnem vrtu frančiškanskega samostana Kostanjevica nad Novo Gorico.

c. v botaničnem vrtu v Ljubljani.

4. Kdo so bili člani družine Burbonov?

a. člani družine francokih kraljev.

b. potomci Karla Velikega.

c. člani družine Napoleona.

5. Kakšno presenečenje se nahaja v nahrbtnikih OŠ Milojke Štrukelj?

a. vrtnice.

b. zgodbe.

c. jabolka.

6. Na katero kulturno rastlino spominja cvet vrtnice?

a. na solato endivijo

b. na zelnato glavo

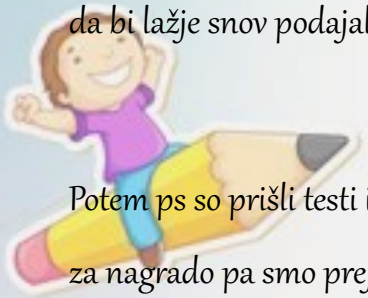
c. na solkanski radič

REŠITVE: 1.A, 2.C, 3.B, 4. A, 5. B, 6. C

POROČILO

Lansko poletje hitro je minilo,
a v šolske klopi se nam ni mudilo.
Ko pa skupaj smo prišli,
smo si imeli kaj povedati.

Učiteljico novo smo dobili
in smo se je veselili.
Na nova pravila nas je navajala,
da bi lažje snov podajala.

Potem ps so prišli testi in spraševanja,
za nagrado pa smo prejemali ocene, ne priznanja.
Snov se je treba dobro naučiti,
da ne bodo prišli popravni izpiti.

Tudi pri športu smo se vsi dobro imeli
in vsi tudi bili veseli.
Igrali smo odbojko in nogomet,
kasneje pa še košarko in rokomet.

In že je tu šola v naravi,
CŠOD Lipa v Črmošnjice vabi.
Tam smo en teden preživeli,
na koncu pa žurko imeli.

V Ljubljano smo odšli,
da bi videli šolo v preteklosti.
Po prestolnici smo se sprehodili,
na koncu pa sladoled dobili.

Štiri leta hitro so minila,
na matično šola nas burja bo odpihnila.
Tukaj nam je bilo lepo,
a upam, da bo tudi tam prav tako.

Na koncu še spričevala dobimo
in učiteljico obdarimo.
Zdaj pa hitro v sončne dni
na počitnice se nam mudi.

Jasna Rupnik, 4.c , in mentorica Nadja Živec

Pripravila in uredila: Barbara Markič Gerbec

ozadja in predloge: www.pinterest.com